ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

[Οὐδὲν ψευδώνυμον ἐγκρίνεται ἢ ἀνανεοῦται, ἂν δὲν συνοδεύεται ὑπὸ τοῦ δικαιώματος φρ. 1. Τὰ ἐγκεκριμένα ἢ ἀνανεούμενα ἰσχύουν μέχρι τῆς 30 Νοεμβρίου 1911. Ὅσα συνοδεύονται ἀπὸ α. ἀνήκουν εἰς ἀγόρια, καὶ ὅσα ἀπὸ κ. εἰς κορίτσια.]

Νέα ψευδώνυμα: *Μαραθωνομάχος* α. (Κ. Σ.) *Ἀηδὼν τοῦ Πηλίου*, κ. (Λ. Π.) *Βουρκωμένη Θάλασσα* κ. (Ν. Ξ.) *Λάβαρον τοῦ Γερμανοῦ* α. (Χ. Ω.).

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

[Οὐδεμία πρότασις δημοσιεύεται, ἐὰν δὲν συνοδεύεται ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου ὡς ἑξῆς: Διὰ τὰς πρώτας τρεῖς προτάσεις ἑκάστου φύλλου λεπτὰ 25. Διὰ τὰς ἐπὶ πλέον τοῦ αὐτοῦ φύλλου, 5 λεπτὰ ἡ λέξις.— Προτείνουν μόνον οἱ ἔχοντες ψευδώνυμον ἰσχῦον διὰ τὸ ἔτος τοῦτο, πρὸς τοὺς ἔχοντας ψευδώνυμον ἐπίσης ἰσχῦον διὰ τὸ ἔτος τοῦτο. Προτάσεις μὲ ὀνόματα, ἢ μὲ ψευδώνυμα κατηργημένα, δὲν δημοσιεύονται.— Ὁ ἐντὸς παρενθέσεως ἀριθμὸς σημαίνει πόσα τετράδια δὲν ἀνταπέδωσεν εἰσέτι ὁ προτείνων].

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν ν' ἀνταλλάξουν τὸ *Ὄνειρον τῆς Κύπρου* (0) μὲ *Κυπριακὸν Πόθον*, *Ζιλχὰ Χανούμ*, *Κυπριόπουλο'*—ὁ *Κάσσιος Ἐπιδρομεὺς* (0) μὲ *Γενναιόψυχον Ἑλληνίδα*, *Σαμιακὴν Αὔραν*, *Ναυτοπούλαν τῆς Κάσσου*, *Ἑλλάδα τοῦ Μέλλοντος*, *Ἀλέξανδρον Μαυροκορδάτον*· — τὸ *Συριανὸ Λουκοῦμι* (0) μὲ *Συριανὴν Αὔραν*, *Συριανάκι*, *Ἠχὼ τῆς Λίμνης*, *Συριανὴν Ναυτοπούλαν*·—ἡ *Αἰγυπτία Ἀριστοκράτης* (0) μὲ *Κάσσιον Ἐπιδρομέα*, *Ξενιτευμένην Σικινόπαιδα*, *Ἀττικὸν Οὐρανόν*, *Δωδωναῖον*, *Τσιγγαρέλλαν*, *Εὐζωνάκι*, *Ζαρίνην*, *Μελάχραν*·—ἡ *Ἥρωϊς τοῦ 21* (0) μὲ *Κερκυραϊκὴν Αὔραν*, *Ἐξόριστον Ἀτθίδα*, *Δούκισσαν τοῦ Λάντσιγ*, *Φίφτυ-Τοῦ*, *Κάρμεν*, *Νεραϊδαν*, *Ἀρχαίαν Ἑλληνίδα*, *Ρεζεντᾶ*· — ἡ *Παλαίουσα Μακεδονία* (0) μὲ *Σκληρὴν Σκλαβιάν*, *Ἑλληνικὴν Δόξαν*, *Ἀττικὸν Οὐρανόν*, *Δωδωναῖον*, *Κοσμοκράτορα*, *Ἄνθος Γαζίας*, *Θεοειδῆ Ἀλέξανδρον*·—ἡ *Τζοκόνδα* (0) μὲ *Πριγκίπισσαν τῆς Ἐρείκης*, *Γαλαζοαίματον Φίφτυ-Τοῦ*, *Ἀρχαίαν Ἑλληνίδα*.

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους της: *Κυνηγὸν τῆς Ἐρήμου* (ἔστειλα·) *Πλοίαρχον Νέμον* (ἔλαβα, εὐχαριστῶ·) *Πένναν τοῦ Τολστοΐ* (ἀκόμη περιμένω τὴν φυτογραφίαν σου·) *Μαίρην Ἀρ. Ἀλεξανδρ.* (εὐχαριστῶ πολύ, ἔστειλα·γράφε μοῦ κάπου-κάπου·) *Φοῦλι* (ἔλαβα· εὐχαριστῶ διὰ τὸν ποιητικώτατον χαιρετισμόν·) *Εἰλικρινῆ Φιλίαν* (τετράδιον ἔστειλα·) *Ναυτάκι τῆς Χαλκίδος* (ἐλήφθησαν· στὸ τέλος τοῦ μηνὸς νὰ τὰ στέλλῃς·) *Ἑλληνικὸν Ἰδεῶδες* (σὲ συγχαίρω· ὁ κ. Π. σοῦ ἀπήντησε ἰδιαιτέρως·) *Ξένην Δ.* (τὸ ψευδώνυμον εἶνε ἀπαραίτητον·) *Αἰγυπτίαν Ἑλληνίδα* (ἔστειλα ἐκ νέου·) *Ναυτίλον* (ἔστειλα ἐκ νέου·) *Ὡραίαν Ἀμαζόνα* (περαστικά·) *Δάφνης Στέφανον* (τὸ ψευδώνυμον ὑπάρχει· χαρτιὰ τέτοια δὲν ἔχω·) *Ὄνειρον τῆς Κύπρου* (εὐχομαι λαπρὰς προόδους·) *Κλ. Θ. Π.* (ἔστειλα·) *Συριανὸ Λουκοῦμι* (ἔστειλα·) *Κάσσιον Ἐπιδρομέα* (μὲ τὰ ἐγκάρδια συλλυπητήριά μου διὰ τὸν θάνατον τῆς φιλοστόργου καὶ πολυαγαπημένης σου μητέρας·) *Ἀττικὸν Οὐρανὸν* (ἔστειλα·) *Αἰγυπτίαν Ἀριστοκράτιδα* (ὄχι τῶν 2, ἀλλὰ τῶν 5 mill. γραμματόσημον πρέπει νὰ ἐσωκλείσῃς εἰς κάθε τετράδιον διὰ νὰ διαβιβάζεται·) *Ναυτοπούλαν τῆς Κάσσου* (σωστά· εὐχαριστῶ·) *Διον. Ι. Μπατ.* (ὄχι·) *Ἀλέξανδρον Γ. Ζ.* (ὡραία ἡ ἐπιστολή σου· ἐλπίζω νὰ πάρῃς ψευδώνυμον καὶ νὰ μοῦ γράφῃς συχνά·) *Ἀεροναυτοπούλαν* (ἔστειλα·) *Ἡρωΐδα τοῦ 21* (περαστικά· συμβουλεύσου τὰς Ἀγγελίας τῶν Μ. Συλλόγων·) *Βιθυνὴν Ἑλληνοπούλαν* (ἔστειλα ἐκ νέου·) *Ἀφροδίτην τῶν Μεδίκων* κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν 12ην *Ὀκτωβρίου*, θὰ παντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

127ος Διαγωνισμὸς
Λύσεων Αὐγούστου—Νοεμβρίου

ΟΡΟΙ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ & ΑΓΟΡΑΣΤΩΝ

Οἱ ἔχοντες ψευδώνυμον ἐγκεκριμένον διὰ τὸ 1911 συνδρομηταὶ ἢ ἀδελφοὶ συνδρομητῶν, δύνανται νὰ συμμετάσχουν τοῦ διαγωνισμοῦ τούτου τῶν Λύσεων ΔΩΡΕΑΝ.

Πάντες οἱ ἄλλοι πρέπει νὰ ἐσωκλείουν διὰ τὰς λύσεις τῶν ἑκάστου φυλλαδίου,—ὁσαιδήποτε καὶ ἂν εἶνε,—γραμματόσημον ἀσφράγιστον 10 λεπτῶν οἱ συνδρομηταὶ καὶ τὰ δελφία των, καὶ 20 λεπτῶν οἱ κατὰ φύλλον ἀγοραστά, ἄλλως δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν αἱ λύσεις των.

Ὁ χάρτης τῶν λύσεων ἐπὶ τοῦ ὁποίου καὶ μόνον δέον νὰ γράφωσι τὰς λύσεις των πάντες ἀνεξαιρέτως οἱ διαγωνιζόμενοι, πωλεῖται ἐν τῷ Γραφείῳ μας εἰς φακέλλους, ὧν ἕκαστος περιέχει 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1.

Αἱ λύσεις τοῦ παρόντος φύλλου εἶνε δεκταὶ πανταχόθεν μέχρι τῆς 25ης Νοεμβρίου, πέραν δὲ τῆς προθεσμίας ταύτης, μόνον ἐὰν ληφθοῦν πρὸ τῆς δημοσιεύσεως των γίνονται δεκταί.

Τοῦς λοιποὺς δρους, βραβεῖα κλπ. ἰδε εἰς τὸν Ὁδηγὸν τοῦ Συνδρομητοῦ, Κεφ. Δ' καὶ ς', φύλλον πρώτον έ. ἔ. Ὁ Ὁδηγὸς στέλλεται εἰς πάντα αἰτοῦντα.

442. Λεξίγριφος

Πρόθεσιν, ἄρνησιν, φωνῆεν,
Ἐὰν τὰ βάλῃς στὴ γραμμή,
Ἀρχαίαν πόλιν τῆς Συρίας
Θὰ παρουσιάσῃς στὴ στιγμή.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Πόθου τῆς Κρήτης

443. Στοιχειόγριφος

Γνωστοῦ Θεοῦ ἀρχαῖου,
Τοῦ κόδω τὸ κεφάλι,
Κ' ἐκεῖ ποῦ περιμένω
Νὰ πέσῃ φυσικῶς,
Τὸν βλέπω, φύλε λύτα,
Καὶ πάλι νὰ προβάλλῃ,
Μὲ μαγευμένη λύρα
Μέγαλος μουσικός.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Χάωνος

444. Αἴνιγμα

Γίγας περίφημος τὸ ἀρσενικόν μου,
Καὶ στὸ κοττέτσι τὸ θηλυκόν μου.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἠπειρωτικῆς Ἐλπίδος

445. Μωσαϊκὸν

Κρυφθῆτε, βοήθεια, πλακώνει!
Θεριὸ ἀγριεμένο σιμώνει!

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Κρητικοπούλας

446. Ψαροκόκκαλο

Ναντικατασταθοῦν οἱ ἀστερίσκοι διὰ γραμμάτων ὥστε ἀναγινώσκωνται κατὰ σειράν: Νῆσος τοῦ Αἰγαίου, ἄγριον ζῷον, ἐπίθετον, γεωμετρικὸν σχῆμα, αὐτοκράτωρ τῆς Ρώμης, ἄνθος εὐῶδες, νῆσος καὶ πεῖνα.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Δόξης

447. Γωνία

```
  +******  =Ἀρχαία χώρα τ' Ἀσίας
 *+*****   =Θεά
**+****    =Ἀρχαῖος ποιητής
***+***    =Ἀρχαία πόλ. τῆς Λυδίας
****+***   =Ἀρχαία βασιλόπαις
*****+**   =Τιτάν.
******+*   =Θεὸς Αἰγύπτιος.
```

Οἱ σταυροὶ διάσημος ἀρχαῖος Γλύπτης.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ὀνείρου Δούλου Ἕλληνος

448. Ἀριθμητικὸν Παίγνιον

1 2 3 4 5 6 7 8 9 + + + × × − − : = 0

Μεταξὺ τῶν ἀριθμῶν, ὧν ἡ τάξις δὲν θὰ ἀλλαχθῇ, νὰ παρεντεθοῦν τὰ σημεῖα, καθ' οἱανδήποτε τάξιν, ὥστε αἱ σημειούμεναι πράξεις νὰ δίδουν μηδέν.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Φώτου Τζαβέλλα

449. Φωνηεντόλιπον

τ - κλ - κπς - κτντ

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Σχολιστολίστου Χίου

450. Γρίφος

```
T   T        8,14
         9,30   5,20   NNNNN
 ἐπ'        N     N
      σεις τ'     α     N     N  'ς ἄδου
T   T        1,20   6,14  N     N
 T          7,18         N     N
```

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Καλοῦ Σαμαρείτου

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Ζητεῖται συνδρομητὴς Πατρῶν, ἵνα διορισθῇ ἀντιπρόσωπος «Κυαγοῦ κόμματος». Ἀπευθυντέον τῇ ἀντιπροσώπῳ *Μοσκιᾷ*, Poste-Restante, Πάτρας. *(ΙΑ'. 158)*

Ζήτω τὸ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΙΔΕΩΔΕΣ!

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ
Μετ' οἰκοτροφείου
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Ζητήσατε δι' ἐπιστολικοῦ δελταρίου τὸ ἄρτι ἐκδοθὲν πρωτότυπον, ἀναλυτικὸν καὶ πλούσιον εἰς μεταρρυθμίσεις πρόγραμμα τοῦ ὀγδόου Σχολικοῦ ἔτους, μετὰ τοῦ κανονισμοῦ τοῦ Οἰκοτροφείου καὶ τοῦ πίνακος τῶν περιεχομένων τῶν Συγγραμμάτων τῆς Σχολῆς («Ἐγκυκλοπαιδείας, Ἐμπορικῆς Μορφώσεως Α' καὶ Β'. Βαθμίδος, Τόμ. 4 καὶ τοῦ Ἐμπορίου» Τόμ. 3.) ὁδὸς Νοταρᾶ, 68 — Πειραιά.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΟΙ ΛΥΤΑΙ

ΤΟΥ ΠΑΙΓΝΙΟΥ ΤΟΥ 44 ΦΥΛΛΟΥ

[Ἰδὲ τὴν λύσιν εἰς τὴν σελίδα 369]

ΑΘΗΝΩΝ: Ἀριστ. Δ. Εὐαγγελίδης, Ἡλ. Σπ. Κανέλλης, Ρωμαῖος, Βηθλεὲμ Ἀρ. Δημητνίτου, Χαρ. Σούλης.
ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Ἀλεξάνδρα Π. Δευτεραίου

ΕΠΑΡΧΙΩΝ

ΒΥΤΙΝΗΣ: Τρ. Π. Καραντζίνας
ΓΥΘΕΙΟΥ: Δημ. Ἀν. Φραγγιώς
ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ: Λουκία Χ. Κυριακάτου
ΛΕΧΑΙΝΩΝ: Ρίκα Ν. Ἀγγελοπούλου, Γεωργία Κ. Ξυλογιαννοπούλου
ΛΙΜΝΗΣ. Νικ. Ἀθ. Μάρκος, Γρ. Γ. Παπαγεωργίου.
ΠΑΤΡΩΝ: Ἡρακλῆς Χ. Τριάντης, Εὐγενία Χ. Τριάντη.
ΠΥΡΓΟΥ: Χρυσὴ Κοκκίνου, Διονυσία Α. Κούτρα, Ἀγαθὴ Γ. Τζαβάρα, Σοφία Μαστραπᾶ, Ἀναστασία Μανία, Μαρία Μωράκη, Ἑλένη Μ. Στρατῆ, Ἀλεξάνδρα Κανελλοπούλου, Εὐανθία Ἀντωνοπούλου, Ἀγγελικὴ Καραμάνου.
ΣΥΡΟΥ: Κλεοπ. Θ. Πετροκοκκίνου, Ἀργυρῆ Α. Σπουργίτου.
ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ: Φειδίας Γ. Συλλιμιώτης.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ: Ἔνδοξος Ἰωλκός, Αἰγυπτία Ἑλληνίς.
ΣΟΥΛΙΝΑ (Ρουμανίας): Ὀνειροπόλος Μεγάλης Ἑλλάδος.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τῶν εὑρόντων ὀρθὴν τὴν λύσιν τὰ ὀνόματα ἐτέθησαν εἰς τὴν Κληρωτίδα καὶ ἐκληρώθησαν οἱ ἑξῆς δύο: ΑΓΑΘΗ Γ. ΤΖΑΒΑΡΑ ἐν Πύργῳ καὶ ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΘ. ΜΑΡΚΟΣ ἐν Λίμνῃ· ἐνεγράφησαν δὲ διὰ μίαν τιμητίαν ἕκαστος. Ἀμφότεροι ἀπὸ 1 Νοεμβρίου.

Οἱ ἀποστείλαντες ἄνευ δεκαλέπτου τὴν λύσιν δὲν ἀναφέρονται, οὔτε οἱ ἀποστείλαντες πεντάλεπτον ἀντὶ δεκαλέπτου. (Γραμματόσημον ὀθωμανικὸν 10 παρᾶ ἰσοδυναμεῖ μὲ 5 λεπτά· ὥστε διὰ 10 λεπτὰ χρειάζεται γραμματόσημον 20 παρᾶ).

Τύποις «Αὐγῆς Ἀθηνῶν» ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΥ Πλατεῖα Ἀγ. Θεοδώρων.—2170

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὸν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικοῦ:	*Ἐξωτερικοῦ:*
Ἐτησία . . . . δρ. 8,—	Ἐτησία . . . φρ. 10,—
Ἑξάμηνος . . » 4,50	Ἑξάμηνος. . . » 5,50
Τρίμηνος. . . » 2,50	Τρίμηνος . . . » 3,—

Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩι 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20
Διὰ τῶν Πρακτόρων, Ἐσωτερ. λ. 10. Ἐξωτερ. λ. 15
Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἑκαστον λεπ. 25

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Ὁδὸς Εὐριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 18ος *Ἐν Ἀθήναις, 22 Ὀκτωβρίου 1911* *Ἔτος 33ον.—Ἀριθ. 47*

ΠΕΡΣΕΥΣ
Ο ΝΙΚΗΤΗΣ ΤΗΣ ΓΟΡΓΟΝΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Ποῖος ἦτον ὁ Περσεύς.

Τὸν παλαιὸν καιρόν, εἰς τὴν ὡραίαν καὶ εὔφορον Ἀργολίδα ἐβασίλευαν δύο δίδυμοι ἀδελφοί· ὁ Ἀκρίσιος καὶ ὁ Προῖτος. Εἶχαν ἀπέραντα λειβάδια καὶ ἀμπέλια, πρόβατα καὶ βώδια, ἄλογα καὶ δούλους, καὶ τελοσπάντων ὅ,τι ἐχρειάζετο διὰ τὴν εὐτυχίαν των· καὶ ὅμως ἐπερνοῦσαν ἀθλίαν ζωήν, διότι ἐζηλεύοντο φοβερά. Ἡ ζήλεια των ἤρχισεν ἀπὸ τὴν νηπιακήν των ἡλικίαν καί, ὅταν ἐμεγάλωσαν, καθένας ἐπροσπαθοῦσε νὰ οἰκειοποιηθῇ τὸ μερίδιον τοῦ ἄλλου καὶ νὰ κρατήσῃ ὁλόκληρον τὸ βασίλειον διὰ τὸν ἑαυτόν του καὶ μόνον. Οὕτως εἰς τὴν ἀρχὴν ὁ Ἀκρίσιος ἐξεδίωξε τὸν Προῖτον. Αὐτὸς ἔφυγε μακράν, ἐπέρασε θαλάσσας καὶ κατόπιν ἐπέστρεψε φέρων μαζί του ξένους στρατιώτας, τοὺς Κύκλωπας, καὶ ὡς σύζυγον μίαν ξένην βασιλοπούλαν. Καὶ μὲ τὴν βοήθειαν τῶν Κυκλώπων κατώρθωσε καὶ αὐτὸς νὰ διώξῃ τὸν Ἀκρίσιον.

Ἡ ἔρις μεταξὺ τῶν διδύμων διήρκεσε πολὺν καιρὸν καὶ ἐπιτέλους κατέληξεν εἰς μίαν διανομήν. Ὁ Ἀκρίσιος ἐπῆρε τὸ Ἄργος καὶ τὸ ἥμισυ τῆς Ἀργείας χώρας· ὁ Προῖτος τὸ ἄλλο ἥμισυ καὶ τὴν Τίρυνθα.

Ὁ Προῖτος, βοηθούμενος ἀπὸ τοὺς Κύκλωπάς του, ἔκτισε τότε περὶξ τῆς Τίρυνθος πελώρια τείχη ἀπὸ μεγάλους ὀγκολίθους, τῶν ὁποίων ἴχνη σώζονται ἕως σήμερον. Ὁ Ἀκρίσιος ὅμως δὲν ἔκαμνε σχεδὸν τίποτε, διότι δὲν ἦτο καλὸς βασιλεύς. Μίαν ἡμέραν τὸν ἐπεσκέφθη ἕνας μάντις, ὁ ὁποῖος ποῦ ἐπροφήτευσε μεγάλας συμφοράς.

—Ἐπειδὴ ἐξηγέρθης ἐναντίον τῶν συγγενῶν σου, τῷ εἶπε, τὸ ἴδιόν σου αἷμα θὰ ἐξεγερθῇ ἐναντίον σου· καὶ ἐπειδὴ ἡμάρτησες κατὰ τῆς οἰκογενείας σου, διὰ τῆς οἰκογενείας σου θὰ τιμωρηθῆς. Ἡ θυγάτηρ σου Δανάη· ὁ ἀποκτήσῃ υἱόν, ὁ ὁποῖος θὰ σὲ καταστρέψῃ. Αὐτὴ εἶνε ἡ ἀμετάτρεπτος ἀπόφασις τῶν θεῶν.

Ὁ Ἀκρίσιος ἐτρόμαξεν, ἀλλ' ἀντὶ νὰ καλλιτερεύσῃ, ἔγεινε χειρότερος, σκληρότερος παρὰ ποτὲ καί, διὰ νὰ μὴν ἐκπληρωθῇ ὁ χρησμός, ἔκλεισε τὴν ὡραίαν του θυγατέρα Δανάην εἰς ἓν ὑπόγειον μὲ τοιχώματα χάλκινα. Ὁ Ζεὺς ὅμως, ὁ πατὴρ τῶν θεῶν καὶ τῶν ἀνθρώπων, ἐλυπήθη τὴν φυλακισμένην, τὴν ἐπεσκέφθη εἰς τὴν φυλακήν της ὑπὸ μορφὴν χρυσῆς βροχῆς καὶ τῆς ἐχάρισεν ἕνα υἱόν· ὁ υἱὸς αὐτὸς ἦτο ὁ Περσεύς.

Εἰς τὴν θέαν τοῦ ὡραιοτάτου βρέφους, κάθε ἄλλος ἀπὸ τὸν βασιλέα Ἀκρίσιον θὰ ἐμαλάσσετο αὐτὸς ὅμως δὲν ἠσθάνθη τὸν παραμικρὸν οἶκτον. Ὠδήγησε τὴν κόρην του μὲ τὸ παιδί της εἰς τὴν παραλίαν καὶ τοὺς ἐπεβίβασεν εἰς μίαν μεγάλην κόφφαν, τὴν ὁποίαν ἔρριψεν εἰς τὴν θάλασσαν, εἰς τὸ ἔλεος τῶν κυμάτων καὶ τῶν ἀνέμων. Ὅλοι οἱ παρευρισκόμενοι εἰς αὐτὴν τὴν σκηνήν, βλέποντες ἐκδιωκομένους οὕτω τοὺς δύο δυστυχεῖς, ἔκλαιαν, — ὅλοι, ἐκτὸς τοῦ Ἀκρίσιου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Ὁ Περσεὺς εὑρίσκει θετὸν πατέρα.

Ἡ κόφφα ἐσπρώχνετο ἀπὸ τὸν ἄνεμον. Μία νύκτα καὶ μία ἡμέρα ἐπέρασαν ἔτσι. Πόσον μακραὶ ἐφάνησαν εἰς τὴν Δανάην! Ἔπειτα ἄλλη μία νύκτα καὶ ἄλλη μία ἡμέρα, χωρὶς νὰ παρουσιασθῇ ἐμπρός των ξηρά. Τὸ παιδὶ ἐκοιμᾶτο ἥσυχα, ἡ δὲ δυστυχὴς μητέρα, ἐξηντλημένη ἀπὸ τὴν πεῖναν καὶ τὰ δάκρυα, ἀπεκοιμήθη ἐπιτέλους καὶ αὐτή.

Ἀλλὰ μετ' ὀλίγον ἀφυπνίσθη ἀποτόμως, διότι ἡ κόφφα ἐσταμάτησε μ' ἕνα τράνταγμα. Ἐσήκωσε τὰ μάτια καὶ εἶδεν ἐπάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι της ὑψηλοὺς βράχους, κοκκινισμένους ἀπὸ τὰς ἀκτῖνας τοῦ δύοντος ἡλίου, καὶ γύρω της σκο-

«Εἶμαι ἡ Παλλὰς Ἀθηνᾶ...» (Σελ. 375, στ. α'.)

πέλους σκεπασμένους ἀπὸ ἀφρούς. Ἔκραξε βοήθειαν καὶ βοήθεια τῆς ἦλθεν: ἕνας ἄνθρωπος μὲ μεγαλοπρεπὲς ἀνάστημα, ἐπρόβαλεν ἀπὸ τοὺς βράχους κ' ἐπροχώρησε πρὸς αὐτήν.

Ἐφορροῦσε μανδύαν ἀπὸ χονδροειδὲς ὕφασμα καὶ ἕνας μεγάλος πέτασος ἐσκίαζε τὸ πρόσωπόν του. Εἰς τὸ χέρι του ἐκρατοῦσεν ἕνα τρίδοντο καμάκι διὰ νὰ τρυπᾷ τὰ ψάρια καὶ εἰς τὸν ὦμόν του εἶχε ριγμένον ἕνα δίκτυ. Ἄφισε τὸ καμάκι του, ἐστάθη παρὰ τὴν βάσιν ἑνὸς βράχου καὶ ἀπὸ ἐκεῖ ἔρριψε τὸ δίκτυ του μὲ τόσην ἐπιτηδειότητα, ὥστε κατώρθωσε νὰ νασύρῃ τὴν κόφφαν μὲ τοὺς ἐπιβάτας της εἰς τὴν ἀμμουδιὰν ποῦ ἀπλώνετο μεταξὺ τῶν σκοπέλων. Κατόπιν ἐβοήθησε τὴν Δανάην νὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ τὸ παράδοξον πλοῖόν της καὶ τῆς εἶπε:

— Ποία εἶσαι καὶ ἀπὸ ποῦ ἔρχεσαι; βεβαίως θὰ εἶσαι βασιλοπούλα καὶ αὐτὸ τὸ παιδὶ δὲν εἶνε ἁπλοῦς θνητός.

Λέγων αὐτά, ἔδειχνε τὸ ὡραιότατον βρέφος, τοῦ ὁποίου τὸ πρόσωπον ἔλαμπεν ὡς τὸ ἄστρον τῆς αὐγῆς.

Ἀλλ' ἡ Δανάη ἔκλαιε μὲ λυγμούς.

—Πέ μου, τὸν ἠρώτησεν, εἰς ποίαν χώραν στέλλει ἡ τύχη ἐμὲ τὴν δυστυχῆ, καὶ εἰς ποίους ἀνθρώπους;

— Ἡ νῆσος αὐτή, τῆς ἀπεκρίθη, ὀνομάζεται Σέριφος· ἐγὼ εἶμαι Ἕλλην. Ὁ βασιλεὺς Πολυδέκτης εἶνε ἀδελφός μου, ὀνομάζομαι δὲ Δίκτυς ὁ Γριπεύς, διότι ψαρεύω εἰς τὴν παραλίαν.

Ἡ Δανάη τότε ἐγονάτισε, τοῦ ἀγκάλιασε τὰ γόνατα καὶ τὸν ἱκέτευσε:

— Λυπήσου, ξένε, μιὰ βασιλοπούλα καὶ τὸ παιδί της, ποῦ ἐγεννήθηκε ἀπὸ ἕνα θαῦμα. Δὲν θὰ σοῦ γίνω βάρος· πάρε με εἰς τὸ σπίτι σου νὰ σοῦ δουλεύω· ξεύρω νὰ κεντῶ καὶ νὰ ὑφαίνω, καλλίτερ' ἀπὸ ὅλα τὰ κορίτσια τοῦ τόπου μου.

Ὁ Δίκτυς ὅμως τὴν διέκοψε, τὴν ἐσήκωσε καὶ τῆς εἶπε:

—Κόρη μου, εἶμαι γέρος καὶ τὰ μαλλιά μου ἄσπρισαν· δὲν ἔχω παιδιὰ νὰ χαίρωμαι εἰς τὸ σπίτι μου. Ἔλα μαζί μου. Ἡ γυναῖκά μου θὰ σὲ δεχθῇ σὰν κόρη της καὶ αὐτὸ τὸ παιδὶ θὰ εἶνε ὁ ἀγαπητὸς ἔγγονός μας.

Ἡ Δανάη ἐνεθαρρύνθη ἀπὸ αὐτὰ τὰ λόγια καὶ ἠκολούθησε τὸν ἀγαθὸν ἁλιέα Δίκτυν. Καὶ ἔμεινε δεκαπέντε ὁλόκληρα χρόνια εἰς τὸ σπίτι του, ὅπου αὐτὸς καὶ ἡ γυναῖκά του τὴν εἶχαν πράγματι ὡς θυγατέρα των.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Θεῖος ὄνειρος.

Ὁ υἱὸς τῆς Δανάης ἦτο τώρα παγεύμορφος ἔφηβος καὶ ἐταξείδευεν εἰς τὴν θάλασσαν μεταβαίνων χάριν ἐμπορίου ἀπὸ νήσου εἰς νῆσον. Ἡ μητέρα του τὸν ἔλεγε Περσέα· ὅλοι ὅμως οἱ κάτοικοι τῆς Σερίφου ἐπίστευαν, ὅτι δὲν ἦτο υἱὸς θνητοῦ ἀνθρώπου καὶ τὸν ὠνόμαζον υἱὸν τοῦ Διός, τοῦ βασιλέως τῶν ἀθανάτων. Πραγματικῶς, ἂν καὶ μόλις δεκαπενταετής, ὑπερέβαινεν κατὰ μίαν κεφαλὴν τὸν ὑψηλότερον κάτοικον τῆς νήσου· εἰς τὸν δρόμον, εἰς τὴν πάλην, εἰς τὴν πυγμαχίαν ἦτο ὁ ἰσχυρότερος καὶ κανεὶς δὲν ἔριπτεν ἐπιτηδειότερα ἀπὸ αὐτὸν τὸν δίσκον ἢ τὸ ἀκόντιον, κανεὶς δὲν ἐχειρίζετο καλλίτερά του τὴν κώπην οὔτε ἔπαιζε γλυκύτερα τὴν λύραν. Τέλος πάντων διεκρίνετο εἰς ὅλας τὰς ἀνδρικὰς ἀσκήσεις καὶ τὰς τέχνας.

Ἐκτὸς τούτων, ἦτο ἀνδρεῖος καὶ χρηστός, εὐπροσήγορος καὶ εὐγενής, διότι ὁ ἀγαθὸς γέρων Δίκτυς τὸν εἶχεν ἀναθρέψῃ καλά. Εὐτυχῶς! διότι ἡ Δανάη καὶ ὁ υἱός της διέτρεξαν ἕνα μεγάλον κίνδυνον, ὁ δὲ Περσεὺς ἐχρειάσθη ὅλα του τὰ προτερήματα διὰ νὰ ὑπερασπισθῇ τὴν μητέρα του καὶ τὸν ἑαυτόν του.

Ὁ ἀδελφὸς τοῦ Δίκτυος, ὁ βασιλεὺς τῆς νήσου Πολυδέκτης, δὲν ἦτο καλὸς ἄνθρωπος ὅπως ὁ Δίκτυς· ἀπέναντίας ἦτο πλεονέκτης, πανοῦργος καὶ σκληρός. Ὅταν εἶδε τὴν ὡραίαν Δανάην, ἠθέλησε νὰ τὴν νυμφευθῇ. Ἡ Δανάη ἠρνήθη, διότι δὲν τὸν ἀγαποῦσε καὶ διότι ἤθελε νὰ μείνῃ ἀφωσιωμένη εἰς τὸν υἱόν της.

Ὁ Πολυδέκτης ἔγεινε μανιώδης καί, ἐπωφεληθεὶς μιᾶς ἀπουσίας τοῦ Περσέως, ἥρπασεν ἀπὸ τὸν Δίκτυν τὴν δυστυχῆ Δανάην, λέγων: «Ἂν δὲν θέλῃς νὰ γίνῃς γυναῖκά μου, θὰ γίνῃς δούλη μου!»

Καὶ ἡ Δανάη ἔγεινε δούλη. Ἦτο ὑποχρεωμένη νὰ βγάζῃ νερὸν ἀπὸ τὸ πηγάδι, νὰ λέθῃ εἰς τὸν μύλον· ἴσως μάλιστα τὴν ἀλυσόδεναν καὶ τὴν ἐκτυποῦσαν, ἐπειδὴ δὲν ἤθελε νὰ ὑπανδρευθῇ τὸν κακὸν βασιλέα.

Ὁ Περσεὺς εὑρίσκετο τότε μακράν, εἰς τὴν Σάμον καὶ δὲν ἐγνώριζε διόλου τὴν ἀθλίαν τύχην τῆς μητέρας του. Μίαν ἡμέραν ὅμως, ἐκεῖ εἰς τὴν Σάμον, ἐνῷ ἐφόρτωναν τὸ πλοῖόν του, ὁ Περσεὺς ἐπλανᾶτο εἰς τὴν σκιὰν ἑνὸς δάσους καὶ διεσκέδαζε. Κουρασθείς, ἐκάθησεν εἰς τὴν χλόην καὶ ἀπεκοιμήθη. Τότε δὲ εἶδεν ἕνα παράδοξον ὄνειρον.

Μία γυναῖκα ἤρχετο πρὸς αὐτὸν μεσ' ἀπὸ τὸ δάσος. Ἦτο ὑψηλή, ὑψηλοτέρα ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ ἐκτάκτως ὡραία, μὲ μεγάλα γλαυκὰ μάτια, φωτεινὰ καὶ διαπεραστικά, γεμᾶτα ὅμως γλυκύτητα καὶ καλωσύνην. Εἰς τὴν κεφαλὴν ἐφόρεσε κράνος καὶ εἰς τὴν χεῖρα ἐκρατοῦσε δόρυ. Ἀπὸ τοὺς ὤμους της ἐκρέματο, ἐπάνω ἀπὸ τὸν ποδήρη κυανοῦν της χιτῶνα, δέρμα τράγου, σκεπασμένον μὲ ἀσπίδα χαλκίνην, στιλπνὴν ὡς καθρέπτης. Ἐστάθη κ' ἐκύτταξε τὸν Περσέα μὲ τὰ μεγάλα της φωτεινὰ μάτια· ὁ δὲ Περσεὺς παρετήρησεν ὅτι δὲν ἐκινοῦντο οὔτε τὰ βλέφαρά των οὔτε οἱ βολβοί των. Καρφωμένα ἐπάνω του, ἐφαίνοντο ὡς νὰ ἐδιάβαζαν μέσα εἰς τὴν ψυχήν του πᾶν ὅ,τι εἶχε σκεφθῇ ἢ ἐπιθυμήσῃ ἀφότου εὑρίσκετο εἰς τὸν κόσμον.

Ὁ Περσεὺς ἐχαμήλωσε τὰ ἰδικά του, τρέμων καὶ κοκκινίζων, ὅσον τοῦ ὡμιλοῦσεν ἡ θαυμασία ἐκείνη ἄγνωστος:

— Εἶμαι ἡ Παλλὰς Ἀθηνᾶ, γνωρίζω ὅλας τὰς σκέψεις τῶν ἀνθρώπων καὶ εἰμπορῶ νὰ ξεχωρίζω τὰς κακίας των ἀπὸ τὰς ἀρετάς των. Ἀποστρέφομαι τοὺς κακούς, τοὺς μοχθηρούς, τοὺς ραθύμους, καὶ ἂν εὐτυχοῦν κάποτε, προσωρινῶς, δὲν εἶνε ἀπὸ ἐμέ. Ἀπεναντίας εἰς τὰς ἡρωϊκὰς ψυχὰς χαρίζω ἀκόμη μεγαλήτερον ἡρωϊσμὸν καὶ παρέχω τὴν βοήθειαν τῆς δυνάμεώς μου εἰς ἐκείνους ποῦ εἶνε ἀνδρεῖοι. Λυτοὶ εἶνε οἱ Ἥρωες, οἱ υἱοὶ τῶν Ἀθανάτων. Εὐτυχοῦν καὶ αὐτοί, ἀλλὰ διαφορετικὰ ἀπὸ τοὺς ἄλλους, τοὺς κακούς, διότι ἐγὼ τοὺς ὁδηγῶ διὰ δυσκόλων ἀτραπῶν νὰ πολεμοῦν τοὺς Τιτᾶνας καὶ τὰ Τέρατα, ἐχθροὺς τῶν θεῶν καὶ τῶν ἀνθρώπων. Εἰπέ μου τώρα, Περσεῦ, ποίων ἡ τύχη σοῦ φαίνεται πλέον ζηλευτή;

Εἰς ταῦτα ὁ Περσεὺς ἀπεκρίθη ἀδιστάκτως:

— Προτιμότερον νὰ ποθάνῃ κανεὶς εἰς τὸ ἄνθος τῆς ἡλικίας του, ἐπιδιώκων τὴν δόξαν μιᾶς λαμπρᾶς ὑστεροφημίας, παρὰ νὰ ζήσῃ χωρὶς νὰ σκέπτεται, ὅπως τὰ ζῷα, καὶ νὰ ποθάνῃ ἄγνωστος καὶ περιφρονημένος.

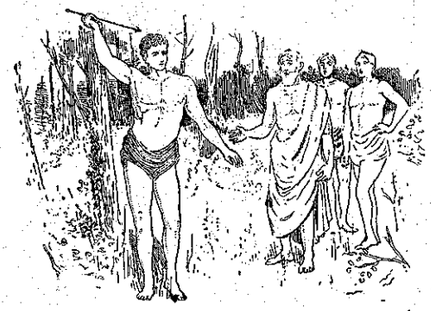

Τότε ἡ θεά, γελαστή, ὕψωσε τὴν ἀσπίδά της.

— Κύτταξε, Περσεῦ, εἶπεν· θὰ ἐτολμοῦσες νὰ ψηφήσῃς ἕνα Τέρας σὰν αὐτὸ καὶ νὰ τὸ σκοτώσῃς, διὰ νὰ βάλω τὸ κεφάλι του ἐπάνω εἰς τὴν ἀσπίδά μου;

(Ἕπεται συνέχεια)

Μετάφρασις ΓΡΗΓ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΥ

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΜΙΚΡΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΑΚΙ

Ἀγαπητοί μου,

ΓΝΩΡΙΖΕΤΕ βέβαια τί ὀνομάζει ὁ λαὸς «μικρὸ καλοκαιράκι»: Τὰς ὡραίας ἡμέρας τοῦ φθινοπώρου, μετὰ τὰ πρωτοβρόχια καὶ τὸ πρώϊμον κάποτε ψῦχος τοῦ Σεπτεμβρίου, αἱ ὁποῖαι πολλάκις παρατείνονται μέχρι τοῦ Ἁγίου Δημητρίου. Ὅταν δὲ ὑπερβαίνῃ καὶ αὐτὸ τὸ ὅριον, τότε, νομίζω, τὸ «μικρὸ καλοκαιράκι» ὀνομάζεται καὶ... «γαϊδουροκαλόκαιρο».

Δὲν εἰξεύρω, ἂν τὸ ἐφετεινό μας «μικρὸ καλοκαιράκι» θὰ γίνῃ «γαϊδουροκαλόκαιρο», ἂν ὁ θαυμάσιος αὐτὸς καιρὸς θὰ ἐξακολουθήσῃ ἀκόμη πολύ. Ἀλλὰ τὸ βέβαιον εἶνε, ὅτι εἴχαμεν μακρὰν σειρὰν ἡμερῶν ποῦ μᾶς ἐνθυμίζαν, ὄχι πλέον τὴν ἄνοιξιν, ἀλλὰ τὸ θέρος. Οἱ ἀγαθοὶ Ἀθηναῖοι, οἱ ὁποῖοι εἶχαν ἐπιστρατεύσῃ ἀπὸ τόσον ἐνωρὶς τὰ ἐπανωφόρια των, τὲς φανέλλες των, τὰ «χειμωνιάτικά» των, εὑρέθησαν ἔξαφνα ἠναγκασμένοι νὰ «ἐλαφρώσουν» διὰ νὰ μὴ σκάσουν ἀπὸ τὴν ζέστην. Μὲ τὸ δίκηο των δ' ἐξεπλήσσοντο οἱ ἄνθρωποι, βλέποντες τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ καλοκαιριοῦ «μὲ τὰ ὅλα του», ἐκεῖ ποῦ ἐφοβήθησαν μίαν στιγμὴν ὅτι... θὰ ἐχιόνιζε καὶ μέσα εἰς τὴν πόλιν!

Ἐκείνας τὰς ἡμέρας τοῦ πρωΐμου ψύχους, ὅλοι ἔλεγαν: «Ἆ! τί φοβερὸ χειμῶνα θὰ ἔχωμε καὶ φέτος! Τὰ ἴδια τὰ περσινά». Καὶ ἔτρεμαν μόνον μὲ τὴν ἰδέαν... Κατόπιν, ὅταν ὁ Ὀκτώβριος ἄρχισε νὰ ὁμοιάζῃ τόσον μὲ τὸν Ἰούνιον, ἔλεγαν: «Φαίνεται, ὅτι φέτος ἔτσι θὰ τὸν περάσωμε ὅλο τὸ χειμῶνα. Φυσικά, ὕστερ' ἀπὸ τὸ κακὸ ποῦ ἔκαμε πέρσυ! Μία σου καὶ μία μου!..» Τελοσπάντων, ἀδιόρθωτοι αἰωνίως αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι! Θέλουν καὶ καλὰ νὰ βγάζουν συμπεράσματα ἀπὸ ἐκεῖ ποῦ δὲν βγαίνει τίποτε. Διότι τί βγαίνει, καὶ ποιὸς ξεύρει τί εἰμπορεῖ νὰ εἶνε ὁ ἐρχόμενος χειμὼν ἀπὸ ὀλίγας ἐκτάκτως ψυχράς, ἢ ἀπὸ ἄλλας τόσας ἀσυνήθως θερμὰς ἡμέρας τοῦ φθινοπώρου; Αἱ πλέον ἀβάσιμοι προφητεῖαι εἶνε αἱ μετεωρολογικαί.

Ἐν τούτοις οἱ μετεωρολόγοι προφητεύουν ὅτι καὶ φέτος ὁ χειμὼν — ὄχι βέβαια μόνον εἰς τὰς Ἀθήνας — θὰ εἶνε πολὺ βαρύς, διότι ὁ ἥλιος ἐξακολουθεῖ νὰ παρουσιάζῃ πολὺ μεγάλας κηλῖδας· (καὶ εἶνε παρατηρημένον, ὅτι αἱ κηλῖδες τοῦ ἡλίου προκαλοῦν ψύχη καὶ παγετούς). Ἔπειτα εἶνε καὶ οἱ κομῆται. Μετὰ τὸν Χάλλεϋ, τὸν φοβερὸν καὶ τρομερόν, ὁ Μπρούξ. Λέγουν δὲ ὅτι καὶ οἱ κομῆται ἀναστατώνουν τὴν γήϊνην ἀτμόσφαιραν καὶ προξενοῦν μεγάλας καιρικὰς ἀνωμαλίας.

Εἴδατε, ἀλήθεια, αὐτὸν τὸν κομήτην τοῦ Μπρούξ; Κάθε πρωΐ, αὐτὰς τὰς ἡμέρας, ἐφαίνετο ἄνωθεν τοῦ Ὑμηττοῦ, πλησίον τῆς Ἀφροδίτης. Εἶχεν οὐρὰν ἀρκετὰ μεγάλην — δὲν ἐνθυμοῦμαι πλέον πόσων μοιρῶν, — καὶ ὁ πυρήν του ἔλαμπεν ὡς ἀστὴρ δευτέρου μεγέθους. Ἕνα πρωὶ ἐσηκώθηκα κ' ἐγὼ διὰ νὰ τὸν ἰδῶ, ἀλλ' ἦτο, φαίνεται, πολὺ ἀργά, διότι, μολονότι ὁ ἥλιος δὲν εἶχεν ἀνατείλῃ, ὅλα τἄστρα εἶχαν σβύσῃ καὶ μόλις διεκρίνετο ὁ Αὐγερινός. Ἂν ὅμως δὲν κατώρθωσα νὰ ἰδῶ τὸν νέον αὐτὸν ἀλήτην τοῦ οὐρανοῦ, εἶδα κάτι ἄλλο, ἴσως ὡραιότερον: τὴν φθινοπωρινὴν ἐκείνην χαραυγὴν τῶν Ἀθηνῶν, ἡ ὁποία προοιώνιζε μίαν ἀπὸ τὰς λαμπροτέρας ἡμέρας. Οὔτε ἴχνος νέφους εἰς ὅλον τὸ στερέωμα, οὔτε ἴχνος ὁμίχλης εἰς τὴν γῆν. Μία διαυγεστάτη, κρυσταλλίνη ἀτμόσφαιρα περιέλουε τὴν λευκὴν πόλιν, μέσα εἰς τὴν ὁποίαν ὅλα ἐφαίνοντο θαυμασίως ἐξιδανικευμένα. Ὁ ὁρίζων τῆς ἀνατολῆς τὴν ὥραν ἐκείνην ἦτο χρυσογάλανος πρὸς τὸ ἰόχουν, ἀπέναντι δὲ ὁ δυτικὸς ἀπετελεῖτο ἀπὸ μίαν ζώνην γλυκυτάτου ἀνοικτοπρασίνου, τὴν ὁποίαν ἐκρασπέδωνε μία ἄλλη λεπτοτέρα τριανταφυλλιά. Καμμία πνοή, δὲν ἐκινεῖτο οὔτε φύλλον. Γαλήνη, ἡσυχία, μαγεία...

Σᾶς ἀσπάζομαι ΦΑΙΔΩΝ

ΕΠΟΧΑΙ

Φύλλα Φθινοπώρου

3

Κύτταξε, παντοῦ 'ς τὸ χῶμα
κάνουνε τὰ φύλλα στρῶμα
κ' ὅ,τι ἀγέρας θὰ φυσήσῃ
κατ' ἐκεῖ θὰ τὰ σκορπίσῃ.

Ἀπ' τοὺς κλάδους των κομμένα
καὶ κατάχαμα ριγμένα,
τέτοια τύχη πάντοτ' ἔχουν:
νὰ μὴ ξέρουνε ποῦ τρέχουν.

4

Τὸ φθινόπωρο δακρύζει
καὶ γιὰ κύττα: Ψιχαλίζει
κι' ἡ ψιχάλα του, σὰν δάκρυ,
ἀργοπέφτει ἀπ' ἄκρη ὡς ἄκρη.

Καὶ τ' ὁλόδροσο ἀγεράκι
ἀπαλὰ φυσάει λιγάκι
κ' ἡ ψιχάλα, σὰν τὸ δάκρυ,
σταματάει ἀπ' ἄκρη ὡς ἄκρη.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ

Ο ΑΛΟΥΠΗΣ ΚΑΙ Ο ΚΟΥΝΕΛΗΣ

[ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑΚΙ ΔΙΑ ΜΙΚΡΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΑ ΠΑΙΔΙΑ]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ' (*Συνέχεια καὶ τέλος*)

Ἡ κυρὰ-Χελώνα, ἀνύποπτη, ἐξακολουθοῦσε νὰ σέρνεται, ὅταν ὁ κὺρ Ἀλούπης σκύβει, τὴν τσακώνει ἀπὸ τὴν οὐρὰ καὶ τὴν χώνει μέσα στὸ τσουβάλι. Ἔπειτα τὸ δένει καλὰ μ' ἕνα σχοινί, τὸ φορτώνεται στὸν ὦμό του καὶ φεύγει γιὰ τὸ σπίτι.

Τοῦ κάκου ἡ κακομοῖρα ἡ κυρὰ-Χελώνα κλωτσοῦσε, σπαρτάριζε καὶ ξεφώνιζε μέσα στὸ τσουβάλι. Ὁ κὺρ Ἀλούπης δὲν ἄκουγε τίποτε καὶ ἐξακολουθοῦσε νὰ τρέχῃ πρὸς τὸ σπίτι του.

Μὰ ποῦ ἦταν λοιπὸν 'ς αὐτὸ τὸ ἀναμεταξὺ ὁ κὺρ Κουνέλης καὶ τί ἔκαμνε; Ἔ, δὲν ἦταν καὶ πολὺ μακρυά!..

Ὁ μεγάλος αὐτὸς κύριος, τὸ χαριτωμένο πλᾶσμα μὲ τὰ μακρυὰ αὐτιά, ὁ πηδηκτούλης μὲ τὰ διασκεδαστικὰ λόγια καὶ καμώματα, ὁ φίλος μας κὺρ Κουνέλης ἐπιτέλους, ἐκάθητο αὐτοπροσώπως μέσα στοὺς θάμνους, στὴν ἄκρη τοῦ μεγάλου δρόμου, καὶ ἅμα εἶδε τὸν κὺρ Ἀλούπη νὰ ἔρχεται συλλογίσθηκε εὐθὺς τί ζωντανὸ μποροῦσε νὰ ἔχῃ μέσα 'ς ἐκεῖνο τὸ τσουβάλι.

Ἀλλὰ ὅσο συλλογίζουνταν, τόσο δὲν μποροῦσε νὰ τὸ καταλάβῃ, — ὅσο ἔψαχνε; τόσο δὲν μποροῦσε νὰ τὸ βρῇ! Ἐντοσούτῳ ὁ κὺρ Ἀλούπης ἐξακολουθοῦσε νὰ τρέχῃ καὶ ὁ κὺρ Κουνέλης, κρυμμένος στοὺς θάμνους, ἔκαμνε διαφόρους ὑποθέσεις. Ἐπιτέλους ἐσκέφθη, ὅτι ὁ κὺρ Ἀλούπης δὲν εἶχε κανένα δικαίωμα νὰ κάμνῃ πράγματα ποῦ οἱ ἄλλοι δὲν τὰ καταλάβαιναν, καὶ ὅτι αὐτὸς δὲν θὰ ἔκαμνε ἄσχημα νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ, γιὰ νὰ ἰδῇ τί ἦταν μέσα στὸ τσουβάλι.

Ἐξεκίνησε λοιπόν, πῆρε ἕναν πλάγιο δρόμο μέσα στὸ δάσος κ' ἔφθασε πρῶτος στὸ σπίτι τοῦ κὺρ Ἀλούπη. Ἐκεῖ διεσκέδασε λίγην ὥρα μὲ τὸ νὰ χοροπηδᾷ στὸν κῆπό του καὶ νὰ τοῦ πατῇ τὰ πεπόνια, ἔπειτα κρύφθηκε στοὺς θάμνους, κοντὰ στὴν πόρτα.

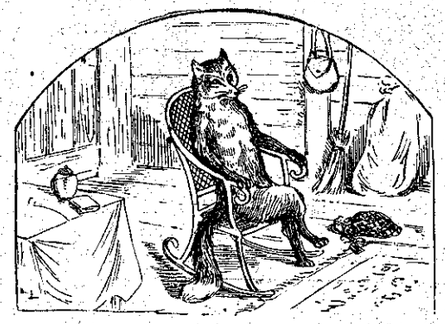

Σὲ λιγάκι ἔφθασε καὶ ὁ κὺρ Ἀλούπης. Ἀνοιξε τὴν πόρτα, μπῆκε στὸ σπίτι, πέταξε τὸ τσουβάλι χάμω, σὲ μιὰ γωνιά, κ' ἔπειτα ἐκάθησε νὰ ξεκουρασθῇ κοντὰ στὴ φωτιά.

Τότε ὁ κὺρ Κουνέλης ἐπρόβαλε τὸ κεφάλι του στὴν πόρτα καὶ φώναξε:

— Φίλε Ἀλούπη, ἔ, φίλε Ἀλούπη! Πάρε, σὲ παρακαλῶ, τὸ μποστοῦνί σου καὶ τρέξε στὸν κῆπο. Ἄκουσα τώρα-δὰ ἕνα κατεργάρη ποῦ σοῦ πατοῦσε καὶ σοῦ ξερρίζωνε τὲς πεπονιές σου. Ἂν θέλῃς νὰ τὸν πιάσῃς, τρέξε γρήγορα. Μὰ ἔλα λοιπόν, κουνήσου λιγάκι, κὺρ Ἀλούπη!

Εἶπεν αὐτὰ ὁ κὺρ Κουνέλης κ' ἔφυγε μὲ τὰ τέσσαρα νὰ χωθῇ 'στοὺς θάμνους. Ὁ κὺρ Ἀλούπης ἅρπαξε τὸ μπαστοῦνί του κ' ἔτρεξε στὲς πεπονιές του, ποῦ ἦταν φυτευμένες ἐκεῖ κοντὰ στὸ ποταμάκι.

Ἀλλὰ μόλις βγῆκε ἔξω αὐτός, ὁ κατέργαρος ὁ κὺρ Κουνέλης ξετρύπωσε ἀπὸ τοὺς θάμνους καὶ μπῆκε στὸ σπίτι. Κύτταξε ὁλόγυρα κ' εἶδε τὸ τσουβάλι χάμω στὴ γωνιά. Τὸ πῆρε στὰ χέρια του, τὸ ἐψηλάφησε καὶ τότε ἄκουσε ἀπὸ μέσα μιὰ φωνή:

— Ἔ! μὰ θὰ μάφισης ἐπὶ τέλους νὰ βγῶ ἔξω; Ἄφισέ με λοιπόν!

Ἔκπληκτος ὁ κὺρ Κουνέλης ὀπισθοχώρησεν ἕνα βῆμα. Ἔπειτα ἐκτύπησε τὸ πόδι του καὶ εἶπε:

— Νὰ σκάσω ἐγὼ ἂν μέσα 'ς αὐτὸ τὸ τσουβάλι δὲν εἶνε ἐκείνη ἡ γρηὰ Χελώνα!

Τότε ἡ κυρὰ Χελώνα τοῦ εἶπε, καὶ ἡ φωνή της ἔμοιαζε σὰ νὰ βγαίνῃ ἀπὸ κανένα πηγάδι:

— Κὺρ Κουνελη, κὺρ Κουνελάκη!" Ἀνοιξέ μου νὰ βγῶ, νὰ χαρῇς τὰ παιδιά σου, Πνίγηκα πιὰ καὶ στραβώθηκα ἐδῶ-μέσα. Βγάλε με, νὰ ζῇς!

Ὁ κὺρ Κουνέλης ἔλυσε τὸ τσουβάλι, ἔβγαλε ἀπὸ μέσα τὴν κυρὰ-Χελώνα καὶ τὴν κουβάλησε μαζί του στοὺς θάμνους. Ἐκεῖ ἔψαξε καὶ σὲ λίγο βρῆκε μιὰ μεγάλη σφηκοφωλιά· τὴν ἐσκέπασε ἀμέσως μὲ τὸ μαντῆλί του, τὴν ξεκούνησε ἀπὸ τὸν τόπο της καὶ τρέχωντας τὴν ἐπῆγε στὸ σπίτι τοῦ κὺρ Ἀλούπη, ὅπου τὴν ἔχωσε μέσα στὸ τσουβάλι. Τὸ ἔδεσε κατόπιν σφικτὰ καὶ τὸ ἐπέταξε μὲ ὁρμὴ στὸ πάτωμα.

Αὐτὸ ἐρέθισε τὲς σφῆκες, ποῦ ἀμέσως ἔβγαλαν τὰ κεντριά των, ἕτοιμες νὰ ὑποδεχθοῦν μὲ αὐτὰ τὸν πρῶτο ποῦ θὰ εὕρισκαν... Τότε ὁ κὺρ Κουνέλης ἔφυγε καὶ ξανακρύφθηκε στοὺς θάμνους, γιὰ νὰ ἰδῇ τί θὰ συνέβαινε...

Σὲ λίγο γύρισε στὸ σπίτι ὁ κὺρ Ἀλούπης ἀγριεμένος. Κτυποῦσε τὴ γῆ μὲ τὸ μπαστοῦνί του, καὶ ὅταν μπῆκε μέσα, βρόντηξε τὴν πόρτα μὲ θυμό. Ὁ κὺρ Κουνέλης κ' ἡ κυρὰ-Χελώνα τέντωσαν τ' αὐτιά τους νὰκούσουν. Ἀλλὰ στὴν ἀρχὴ δὲν ἄκουσαν τίποτε... Ἡσυχία...

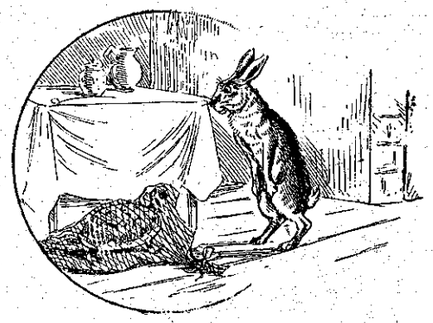

Ἔξαφνα ἀκούσθηκε ἕνας ταρανάς, ἕνας θόρυβος φοβερός, μιὰ ταραχὴ μεγάλη. Θὰ ἔλεγε κανεὶς ὅτι ὁλόκληρο κοπάδι ἀπὸ ἀγελάδες ἔτρεχε κι' ἀλώνιζε μέσα στὸ σπίτι τοῦ κὺρ Ἀλούπη. Ἀπὸ τὸ μέρος ποῦ κάθουνταν ὁ κὺρ Κουνέλης καὶ ἡ κυρὰ-Χελώνα, ἄκουγαν νὰ πέφτουν σκαμνιά, νἀναποδογυρίζουνται τραπέζια, νὰ σπάζουν πιατικά... Ἔπειτα ἡ πόρτα ἄνοιξε μὲ ὁρμὴ καὶ χύθηκε ἔξω ὁ κὺρ Ἀλούπης, μὲ μανιώδη κινήματα, σὰ νὰ εἶχε τὸ διάβολο μέσα του.

Ὅλες ἐκεῖνες ἡ σφῆκες τὸν κυνηγοῦσαν καὶ τὸν εἶχαν περικυκλωμένο ἀπὸ παντοῦ. Δέκα-δέκα μαζὶ τὸν τσιμποῦσαν 'ς ὅλο του τὸ σῶμα. Κ' ἐκεῖνος ξεφώνιζε, οὐρλιαζε, ἔκανε σὰν τρελλός, γιατὶ λίγο ἀκόμη καὶ θὰ λιποθυμήσω.

— Πᾶμε, νὰ σὲ χαρῶ, γιατὶ κ' ἐγὼ τὰ ἴδια θὰ πάθω! εἶπεν ἡ κυρὰ Χελώνα.

Ἔτσι σηκώθηκαν καὶ τράβηξαν γιὰ τὰ σπίτια τους. Καὶ ὁ κὺρ Κουνέλης ἦταν πολὺ εὐχαριστημένος ποῦ ξαναγέλασεν ἐκεῖνο τὸν κατεργάρη τὸν Ἀλούπη καὶ τοῦ ἔπαιξεν ἕνα παιγνίδι ποῦ δὲν θὰ τὸ ξεχάσῃ βέβαια ποτέ.

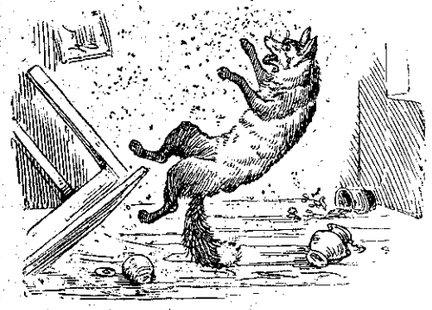

μὰ ἦταν ἴσως ἡ πρώτη φορὰ στὴ ζωή του ποῦ κατάλαβε τί θὰ πῇ κεντρὶ καὶ πόνος.

Κ' ἐνῷ τὸν τσιμποῦσαν ἡ σφῆκες, — ποῦ καλὰ τοῦ ἔκαναν, γιατὶ τί ἤθελε κ' ἐκεῖνος νὰ τσουβαλιάσῃ τὴν κακομοῖρα τὴ γρηὰ Χελώνα, ποῦ δὲν ἐπείραζε κανένα; — αὐτὴ καὶ ὁ κὺρ Κουνέλης ἐκυλιοῦνταν στὰ χόρτα ἀπὸ τὰ πολλὰ γέλια. Μὰ τί γέλια ἦταν ἐκεῖνα!.. Σὲ λίγο, κρατῶντας τὰ πλευρά του, ὁ κὺρ Κουνέλης εἶπε:

— Φθάνει πιά, γιατὶ θὰ σκάσω!... Ἀ! ποτὲ δὲν ἐγέλασα ἔτσι στὴ ζωή μου!.. Ἔλα, πᾶμε τώρα, κυρὰ-Χελώνα, γιατὶ λίγο ἀκόμη καὶ θὰ λιποθυμήσω.

Εἶχε πρησθῇ ὁ κακομοῖρης ἀπὸ τὰ κεντήματα τῶν σφηκῶν καὶ εἶχε γίνῃ τούμπανο. Γι' αὐτὸ πολλὲς ἡμέρες ἀναγκάστηκε νὰ μείνῃ στὸ σπίτι του καὶ νὰ βάζῃ ἀλοιφὲς καὶ καταπλάσματα . . .

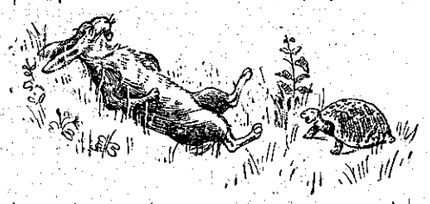

. . . . . .

Τὰ καινούργια κατορθώματα τοῦ κὺρ Κουνέλη καὶ τοῦ Κὺρ-Ἀλούπη, — γιατὶ ἔχουν ἀκόμη πολλά, — θὰ σᾶς τὰ διηγηθῶ καμμιὰν ἄλλη φορά, ἂν εἰσθε φρόνιμα παιδιά.

Πρὸς τὸ παρόν, μᾶς φθάνουν αὐτὰ γιὰ νὰ βγάλωμε τὸ συμπέρασμα: Ὅσου κατεργάρης κι' ἂν εἶνε κανείς, πάντα θὰ βρεθῇ ἕνας ἄλλος, πιὸ κατεργάρης, νὰ τὸν γελάσῃ. Ὅπως εἴδαμε, τὴν ἔπαθεν ὁ Ἀλούπης, ὁ φημισμένος αὐτὸς κατεργάρης, μὲ τὸν Κουνέλη. Ὄχι λοιπὸν κατεργαριές!..

(Τέλος) ΚΙΜΩΝ ΑΛΚΙΔΗΣ

ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

Ἔργον ὑπομονῆς

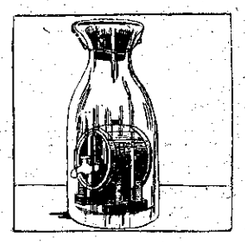

Πῶς τὸ βαρέλι αὐτό, ποῦ βλέπετε μέσα εἰς τὴν φιάλην, ἠμπόρεσε νὰ περάσῃ ἀπὸ τὸ στενόν της στόμιον: Ἀπλούστατα: τὰ διάφορα τεμάχια, ποῦ τὸ ἀποτελοῦν, εἰσήχθησαν ἕνα-ἕνα μὲ τσιμπίδι καὶ κατόπι συνεκολλήθησαν. Διὰ νὰ ἐκτελεσθῇ ὅμως τὸ θαυμάσιον αὐτὸ ἔργον ὑπομονῆς, ἐχρειάσθησαν τρεῖς ὁλόκληροι μῆνες.

Τὸ ψητὸν τοῦ Γαργαντούα

Διὰ νὰ ἑορτάσῃ τὴν νίκην τοῦ ἵππου του Nuage εἰς τὰς ἱπποδρομίας τοῦ Ὠτεῖλ, ὁ κ. Γ. Κούννιγκτωνπροσεκάλεσε τοὺς φίλους του καὶ τοὺς συναδέλφους του νὰ φάγουν ἕνα βῶδι, τὸ ὁποῖον ἐψήθη ὁλόκληρον εἰς φοῦρνον κατασκευασθέντα ἐπίτηδες. Ἡ εἰκὼν μας παριστᾷ αὐτὸ τὸ ψητόν, τὸ ἄξιον τοῦ Γαργαντούα, εἰς τὴν σούβλαν του.

Ἑβδομαδιαῖοι Διαγωνισμοί

α') Πρόβλημα

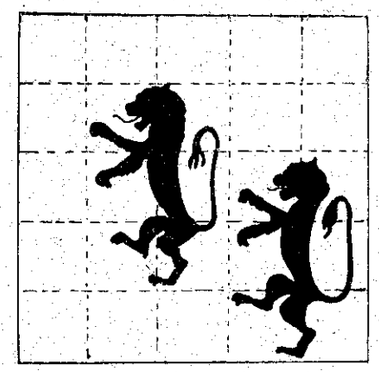

Ἰδοὺ τεμάχιον ὑφάσματος ἐπὶ τοῦ ὁποίου εἶνε κεντημένοι δύο λέοντες. Πρόκειται νὰ τὸ κόψετε εἰς τέσσερα τεμάχια καὶ κατόπι νὰ τὰ συρράψετε ἀνὰ δύο, ὥστε νὰ σχηματισθοῦν δύο σημαῖαι μὲ ἕνα λέοντα ἑκάστη. Σημειώσατε, ὅτι οἱ λέοντες δὲν πρέπει νὰ κοποῦν καὶ ὅτι θὰ χρησιμοποιηθῇ ὅλον τὸ ὕφασμα· αἱ δὲ δύο σημαῖαι πρέπει νὰ εἶνε τετράγωνοι, ἀλλὰ διαφόρου μεγέθους.

Ἐννοεῖται ὅτι, διὰ νὰ μὴ χαλάσετε τὸ φυλλάδιον, εἰμπορεῖτε νὰντιγράψετε τὴν εἰκόνα μὲ διαφανὲς χαρτί.

β) Συμπλήρωσις παροιμίας

.λλ. τὰ ..... τοῦ λ.... κι' ἀ..α τῆς κου.....

Ἀντὶ τῶν στιγμῶν νὰ τεθοῦν γράμματα, ὥστε νὰ σχηματισθῇ μία παροιμία.

Δήλωσις: Κάθε συνδρομητής, ἀγοραστὴς ἢ ἀναγνώστης τῆς Διαπλάσεως, ἀπὸ τὰς Ἀθήνας, τὰς Ἐπαρχίας καὶ τὸ Ἐξωτερικόν, εἰμπορεῖ νὰ στείλῃ τὴν λύσιν εἰς τὸ γραφεῖόν μας [38, ὁδὸς Εὐριπίδου), συνοδεύων τὴν ἀποστολήν του ***μὲ μίαν δεκάραν ἢ μὲ ἕνα δεκάλεπτον γραμματόσημον.*** Τὰ ὀνόματα ὅλων τῶν λυτῶν θὰ δημοσιευθοῦν. Ἀναλόγως δὲ τοῦ ποσοῦ τὸ ὁποῖον θὰποτελεσθῇ, θὰ ἐγγράψωμεν καὶ πάλιν ***διὰ κλήρου*** μερικοὺς λύτας ὡς συνδρομητὰς τῆς Διαπλάσεως ***δωρεάν.***

Λανθασμένη Ζωγραφική

Εἰς τὴν εἰκόνα τοῦ προηγουμένου φύλλου, ὁ ζωγράφος παριστᾷ ἕνα γαλλικὸν Ἡμεροδείκτην μὲ 31ην Φεβρουαρίου, ἐνῷ ὡς γνωστὸν, ὁ Φεβρουάριος ἔχει μόνον 28 ἡμέρας καὶ ὁσάκις τὸ ἔτος εἶνε δίσεκτον, 29.

Λύσις τοῦ Παιγνίου τοῦ 45ου φ.

Αἱ ζητούμεναι λέξεις εἶνε: Λέων, λεοπάρδαλις, τίγρις, κύων, ὕαινα, κάμηλος, λύκος, ἵππος, ἔλαφος.

ΔΩΔΕΚΑΤΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΞΕΣΠΑΘΩΜΑΤΟΣ

ΠΡΟΣ ΕΓΓΡΑΦΗΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ ΚΑΙ ΑΓΟΡΑΣΤΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΑΠΛΑΣΙΝ ΤΟΥ 1912

Τί ὀνομάζομεν εἰς τὸν κύκλον μας Ξεσπάθωμα; Τὴν διὰ τῶν ἐνεργειῶν τῶν προθυμοτέρων καὶ δραστηριωτέρων φίλων μας, ἐγγραφὴν νέων συνδρομητῶν ἢ ἀγοραστῶν. Οἱ ξεσπαθώνοντες ἀντιλαμβάνονται τὸ Ξεσπάθωμα ὡς καθῆκον. Καθῆκον πρὸς τὸν ἑαυτόν των, καθῆκον πρὸς τὴν Διάπλασιν, καθῆκον πρὸς τοὺς ἄλλους ὅλους. Ἐκεῖνος ποὺ ἐγγράφει ἕνα ἄλλον, κάμνει πρῶτα καλὸν πρὸς αὐτόν, διότι τοῦ ἀνοίγει τὰ μάτια καὶ τὸν κάμνει νὰ γνωρίσῃ καὶ νὰ πολαύσῃ τὴν παντοειδῆ ὠφέλειαν τοῦ περιοδικοῦ μας. Δεύτερον κάμνει καλὸν πρὸς τὴν Διάπλασιν, διότι συντελεῖ εἰς τὴν αὔξησιν τῆς κυκλοφορίας της καὶ ἑπομένως τῆς εὐημερίας της. Τρίτον κάμνει καλὸν πρὸς τὸν ἑαυτόν του, διότι γίνεται ἄξιος τῶν τιμῶν καὶ τῶν ἀμοιβῶν τοῦ βραβείου. Τέταρτον κάμνει καλὸν πρὸς ὅλους ἐν γένει, διότι σκοπὸς τοῦ Ξεσπαθώματος εἶνε πάντοτε ἡ αὔξησις καὶ ἡ βελτίωσις τοῦ περιοδικοῦ μας, τὸ δὲ περιοδικόν μας ἀπευθύνεται πρὸς ὅλους τοὺς Ἑλληνόπαιδας.

Ποῖος ἐὰν συλλογισθῇ καὶ στάθμισῃ καλῶς τάνωτέρω, δὲν θὰ θελήσῃ νὰ ξεσπαθώσῃ καὶ δὲν θὰ καταβάλῃ πᾶσαν ἐνέργειαν πρὸς ἐγγραφὴν νέων συνδρομητῶν καὶ ἀγοραστῶν εἰς τὴν Διάπλασιν τοῦ 1912; Δὲν χρειάζεται τώρα παρὰ νὰ διαβάσῃ μὲ μεγάλην προσοχὴν τοὺς ὅρους τοῦ Διαγωνισμοῦ:

ΟΙ ΟΡΟΙ ΤΟΥ 12ου ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΞΕΣΠΑΘΩΜΑΤΟΣ

Α'.—Ὁ διαγωνισμὸς τοῦ Ξεσπαθώματος εἶνε ἐτήσιος. Θὰ λήξῃ τὴν 30 Σεπτεμβρίου 1912 καὶ θὰ περιλάβῃ ὅλους ὅσοι μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης θὰ ἔχουν πωλήσῃ φυλλάδια τοῦ 34ου ἔτους, ἢ ἐγγράψῃ *νέους* συνδρομητὰς ἐτησίους, ἑξαμήνους ἢ τριμήνους.

Β'.—Οἱ ἐγγράφοντες *νέους* συνδρομητὰς ἐτησίους, ἑξαμήνους ἢ τριμήνους θὰ λογαριάζωνται ὡς διαθέσαντες τόσα φυλλάδια, ὅσα θὰ σταλοῦν ἐν ὅλῳ πρὸς τοὺς ὑπ' αὐτὸν ἐγγραφέντας συνδρομητὰς μέχρι τῆς λήξεως τῆς συνδρομῆς των. (Δηλαδὴ ὁ ἐγγράψων ἐτήσιον συνδρομητήν, ὑποτίθεται ὅτι ἐπώλησε 52 φύλλα, ὁ ἐγγράψων ἑξάμηνον, 26 φύλλα, ὁ ἐγγράψων τρίμηνον, 13 φύλλα, δύο συνδρομητὰς ἐτησίους, 104 φύλλα, κτλ. Ἐπὶ τῇ βάσει ταύτῃ τὰ βραβεῖα θὰπονεμηθοῦν ὡς ἑξῆς:

Βραβεῖον πρώτης τάξεως

Τὸ βραβεῖον τοῦτο θὰπονεμηθῇ πρὸς πάντας ὅσοι μέχρι τῆς 30 Σεπτεμβρίου 1912 θὰ ἔχουν διαθέσῃ, (εἴτε μὲ ἀγοραστὰς εἴτε μὲ συνδρομητάς, εἴτε καὶ μὲ τὰ δύο), 530 *φύλλα καὶ ἄνω*, δηλαδὴ φύλλα ἀναλογοῦντα πρὸς ἐτησίας συνδρομὰς περισσοτέρας τῶν δέκα. Ὅλων τούτων θὰ δημοσιευθῇ εἰς τὴν «Διάπλασιν» ἡ εἰκών, ὁ δὲ διαθέσας τὰ περισσότερα φύλλα θ' ἀνακηρυχθῇ *Κορυφαῖος*, καὶ ἡ εἰκών του θὰ δημοσιευθῇ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ συμπλέγματος τῶν ἄλλων εἰς μεγαλήτερον σχῆμα.

(Ἂν εἰς τὸν Διαγωνισμὸν τοῦτον λάβουν μέρος καὶ μικροὶ σύλλογοι ἢ ὁμάδες συνδρομητῶν ἀπὸ κοινοῦ ἐνεργούντων πρὸς ἐγγραφὴν συνδρομητῶν ἢ πώλησιν φύλλων, τότε θὰνακηρυχθῇ χωριστὰ καὶ *Κορυφαῖος τῶν Ὁμάδων*).

Εἰς τοὺς τυχόντας πρώτης τάξεως Βραβείου, πλὴν τῆς δημοσιεύσεως τῶν εἰκόνων των, θὰ σταλοῦν ὡς δῶρον βιβλία, ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ γραφείου μου ἐκδεδομένων κατ' ἐκλογὴν τοῦ βραβευθέντος· (ἤτοι μόνον τόμοι Διαπλάσεως καὶ Βιβλιοθήκης, ἢ συνδρομὴ Διαπλάσεως τοῦ ἐπιόντος ἔτους, ἀλλὰ *τίποτε ἄλλο* ἐκτὸς αὐτῶν). Ἡ ἀξία τῶν βιβλίων τούτων θὰ εἶνε ἀνάλογος πρὸς τὸ ποσὸν τῶν φύλλων, τὰ ὁποῖα διέθεσεν ἕκαστος. Καὶ ὁ μὲν Κορυφαῖος θὰ ὁπολογίσῃ 30 *λεπτὰ δι' ἑκάστην δεκάδα φύλλων*, οἱ δὲ λοιποὶ τῆς τάξεως ταύτης *λεπτὰ* 25. Παραδείγματος χάριν, ὁ διαθέσας 1500 φύλλα ἂν εἶνε Κορυφαῖος, θὰ παραγγείλῃ βιβλία ἀξίας φράγκων 45 (150×30) ἂν δὲ εἶνε ἀπὸ τοὺς ἄλλους. φρ. 37.50 (150×25). Ἴδε καὶ τὴν κατωτέρω *Σπουδαίαν Δήλωσιν*.

Βραβεῖον Δευτέρας Τάξεως

Ἡ τάξις αὕτη θὰ περιλάβῃ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι μέχρι τῆς 30 Σεπτεμβρίου 1912 θὰ ἔχουν διαθέσῃ, (εἴτε μὲ ἀγοραστάς, εἴτε μὲ συνδρομητάς, εἴτε καὶ μὲ τὰ δύο) ἀπὸ 25 *ἕως* 520 *φύλλα*, δηλαδὴ φύλλα ἀναλογοῦντα πρὸς μίαν ἕως δέκα συνδρομάς.

Ἐκ τούτων θὰ βραβευθοῦν, καὶ θὰ δημοσιευθῇ ἡ εἰκών των, οἱ *εἰκοσιπέντε πρῶτοι*, κατὰ σειράν, οἱ ὁποῖοι θὰ ἔχουν διαθέσῃ τὰ περισσότερα. Ἐὰν δὲ συμπέσῃ ὁ εἰκοστὸς πέμπτος νὰ ἔχῃ διαθέσῃ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν φύλλων μ' ἕνα ἢ περισσοτέρους ἐκ τῶν ἑπομένων, τότε θὰ συμπεριληφθοῦν καὶ αὐτοὶ εἰς τὸ Δεύτερον βραβεῖον καὶ θὰ δημοσιευθῇ ἡ εἰκὼν καὶ *ὅλων τούτων*, ὁσοιδήποτε καὶ ἂν εἶνε.

Καὶ πρὸς τούτοις θὰ σταλοῦν βιβλία κατ' ἐκλογήν των, ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ γραφείου μου ἐκδιδομένων, μὲ μόνην τὴν διαφορά, ὅτι ὁ μὲν πρῶτος τῆς τάξεως θὰ ὁπολογίσῃ *25 λεπτὰ δι' ἑκάστην δεκάδα φύλλων*, οἱ δὲ ἄλλοι *λεπτὰ 20*. Ἴδε καὶ τὴν κατωτέρω *Σπουδαίαν Δήλωσιν*.

Ἔπαινος

Ἔπαινος θὰ ἀπονεμηθῇ πρὸς πάντας τοὺς λοιπούς, καὶ θὰ τοῖς σταλοῦν ὡς δῶρον βιβλία κατ' ἐκλογήν των, ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ γραφείου μου ἐκδεδομένων, *ἀξίας 15 λεπτῶν δι' ἑκάστην δεκάδα φύλλων*.

Σπουδαία Δήλωσις

Τὰ ἀνωτέρω βραβεῖα ἰσχύουν μόνον διὰ τοὺς ἐγγράφοντας *συνδρομητάς*. Οἱ Πράκτορες, οἱ διαθέτοντες φύλλα εἰς *ἀγοραστὰς* λαμβάνουν μόνον τὰ $^2/_3$ τοῦ βραβείου, διότι αὐτοὶ πωλοῦν φύλλα, ὄχι πρὸς 20, ἀλλὰ μόνον πρὸς 10 ἢ 15 λεπτά. (Παραδείγματος χάριν, ἂν ὁ κορυφαῖος ὁ διαθέσας 1500 φύλλα, διέθεσε τὰ 500 εἰς συνδρομητὰς καὶ τὰ 1000 εἰς ἀγοραστάς, δὲν θὰ λάβῃ βιβλία ἀξίας 45 φρ. ἀλλὰ μόνον 35,—ἤτοι 15 φρ. διὰ τὰ 500 φύλλα τῶν *συνδρομητῶν* καὶ 20 φρ. διὰ τὰ 1000 φύλλα τῶν *ἀγοραστῶν*·— ἂν δὲ διέθεσε καὶ τὰ 1500 φύλλα εἰς *ἀγοραστάς*, θὰ λάβῃ βιβλία 30 φρ. μόνον. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ δι' ὅλους τοὺς ἄλλους βραβευθέντας ἢ ἐπαινεθέντας.)

ΟΔΗΓΙΑΙ ΔΙ' ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ

1.—Ἐκτὸς τῶν ἐτησίων συνδρομητῶν, δύναται τις νὰ ἐγγράψῃ καὶ ἑξαμήνους (ἀντὶ δρ. 4,50 διὰ τὸ Ἐσωτερικόν, καὶ φρ. χρ. 5,50 διὰ τὸ Ἐξωτερικόν), καθὼς καὶ συνδρομητὰς *τριμήνους* (ἀντὶ δρ. 2,50 διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν καὶ φράγκων 3 διὰ τὸ Ἐξωτερικόν). Πᾶσα παραγγελία πρέπει νὰ συνοδεύεται *ἀπαραιτήτως* ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου, ἄλλως δὲν ἐκτελεῖται.

2.—Ἐφ' ὅσον ἐγγράφει τις συνδρομητάς, πρέπει νὰ στέλλῃ ἑκάστοτε τὰς διευθύνσεις των καὶ τὸ ἀντίτιμον τῆς συνδρομῆς των ἄνευ ἀναβολῆς, χωρὶς δηλαδὴ νὰ περιμένῃ νὰ ἐγγράψῃ καὶ ἄλλους διὰ νὰ τοὺς στείλῃ ὅλους μαζί.

3.—Ἐγγραφὴ νέου συνδρομητοῦ, διὰ νὰ λογαριασθῇ ὡς ξεσπάθωμα, *πρέπει ὁ ἐγγράψων αὐτὸν νὰ ἔχῃ ἤδη πληρώσῃ τὴν συνδρομήν του διὰ τὸ ἴδιον ἔτος*, δὲν εἶνε ὅμως ἀνάγκη νὰ ἔχῃ καὶ ψευδώνυμον.

4.—Αἱ ἐγγραφαὶ τῶν ἀπόρων λογαριάζονται εἰς τὸ Ξεσπάθωμα· ἐπίσης θεωρεῖται ὡς ξεσπάθωμα *τοῦ ἐμβάζοντος τὸ ἀντίτιμον συνδρομητοῦ* καὶ ἡ ἐντὸς τοῦ ἰδίου ἔτους ἀνανέωσις τριμήνου ἢ ἑξαμήνου συνδρομῆς νέου συνδρομητοῦ, ἐγγραφέντος τὸ πρῶτον εἴτε ὑπ' αὐτοῦ εἴτε ὑπ' ἄλλου. (Ἡ ἀπ' εὐθείας ὅμως ἀνανέωσις τῶν τριμήνων καὶ ἑξαμήνων δὲν λογαριάζεται εἰς τὸ ξεσπάθωμα).

5.—Εἰς τὰς κληρώσεις τῶν Δώρων τῆς Διαπλάσεως θὰ λάδουν μέρος καὶ οἱ νέοι συνδρομηταί, οἱ ἐγγραφόμενοι διὰ τοῦ Ξεσπαθώματος, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ Λαχείου.

ΟΔΗΓΙΑΙ ΔΙΑ ΠΡΑΚΤΟΡΑΣ

1.—Πράκτωρ τῆς «Διαπλάσεως» δύναται νὰ γίνῃ πᾶς συνδρομητής, ἀναλαμβάνων πώλησιν φυλλαδίων, ἤτοι εὐρίσκων ἀγοραστάς.

2.—Ἕκαστον φύλλον τιμᾶται διὰ τοὺς ἀγοραστὰς τῶν Πρακτόρων 10 λεπτὰ εἰς τὸ Ἐσωτερικὸν καὶ 15 λεπτὰ εἰς τὸ Ἐξωτερικόν.

3.—Τὰ φύλλα στέλλονται πρὸς τοὺς πράκτορας, οἱ ὁποῖοι φροντίζουα νὰ εἰσπράττουν τὸ ἀντίτιμον καὶ νὰ μοῦ τὸ στέλλουν. Φύλλον ἀπ' εὐθείας πρὸς ἀγοραστὴν δὲν στέλλεται.

4.—Ὁ ἀγοραστὴς *οὐδὲν δικαίωμα χαίρει*. Διὰ ν' ἀποκτήσῃ δικαίωμα συνδρομητοῦ, νὰ λαμβάνῃ δηλ. μέρος εἰς τὴν Ἀλληλογραφίαν καὶ εἰς τοὺς Διαγωνισμούς, νὰ τῷ στέλλεται τὸ φύλλον ἀπ' εὐθείας εἰς τόνομά του μ' ἔντυπον ταινίαν, κτλ. πρέπει νὰ προπληρώσῃ μίαν τρίμηνον τοὐλάχιστον σύνδρομήν. Ἀλλ' ἂν θέλῃ νὰ λάβῃ καὶ ψευδώνυμον ἰσχῦον μέχρι τέλους Νοεμβρίου 1912, τότε πρέπει νὰ προκαταβάλῃ καὶ 1. φράγκον, ὡς ἐκανονίσθη διὰ πάντας τοὺς συνδρομητὰς ἀνεξαιρέτως.

5.—Χάριν εὐκολίας, στέλλω πρὸς τοὺς Πράκτορας *ἐπὶ πιστώσει* φύλλα ἑνὸς μόνον μηνός. Ἀλλ' ἂν εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνὸς δὲν μοῦ στείλουν τὸ ἀντίτιμον, παύω τὴν περαιτέρω ἀποστολὴν *ἄνευ εἰδοποιήσεως*, καὶ οὔτε τοὺς συμπεριλαμβάνω εἰς τὸν Διαγωνισμὸν ἂν δὲν ἐξοφλήσουν τὸ χρέος των, μὲ τὸ δικαίωμα νὰ δημοσιεύσω καὶ τὰ ὀνόματά των.— Ἡ πίστωσις τοῦ μηνὸς ἀρχίζει ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς σχετικῆς παραγγελίας των. Δηλαδή, ἂν ζητήσουν προηγούμενα φύλλα διὰ τοὺς ἀγοραστάς των, ὀφείλουν νὰ ἐμβάσουν μαζὶ μὲ τὴν παραγγελίαν καὶ τὸ ἀντίτιμον, ἄλλως δὲν στέλλονται.

Κανὼν γενικός:—Ἀπαγορεύεται πᾶσα μεταβίβασις καὶ μεταγραφὴ Ξεσπαθώματος. Αἰτήσεις συνδρομητῶν ἢ Συλλόγων περὶ μεταγραφῆς Ξεσπαθώματος γενομένου ὑπ' ἄλλου οἱουδήποτε καὶ ἐγγραφέντος ἤδη εἰς τὰ βιβλία μας ἐπ' ὀνόματί του, οὐδόλως λαμβάνονται ὑπ' ὄψει. Οἱ ἐγγράφοντες ἑπομένως συνδρομητὰς ἐν ὀνόματι Συλλόγου, ἂς φροντίζουν νὰ τὸ δηλώνουν ἑκάστοτε συγχρόνως μὲ τὴν παραγγελίαν των.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΤΟ 34ον ΕΤΟΣ

ΑΠΟ 1ης Δεκεμβρίου 1911, ἡ «Διάπλασις τῶν Παίδων» εἰσέρχεται εἰς τὸ 34ον αὐτῆς ἔτος.— Οἱ συνδρομηταί μας, τῶν ὁποίων ἡ συνδρομὴ ἔληξεν ἤδη, ἢ λήγει μετ' ὀλίγον, παρακαλοῦνται Ν' ΑΝΑΝΕΩΣΟΥΝ ΤΗΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΝ των ἐγκαίρως, καὶ εἰ δυνατὸν ἀπὸ τοῦδε, πρὸς ἀποφυγὴν τῆς μεγάλης συσσωρεύσεως ἐγγραφῶν κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους.

Οἱ ἐγγραφόμενοι ἢ ἀνανεοῦντες τὴν συνδρομήν των, ἐτησίαν ἢ ἑξάμηνον, ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς 30 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ, θὰ λάβουν μέρος εἰς τὴν ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗΝ ΚΛΗΡΩΣΙΝ τῆς πρώτης ἑβδομάδος τοῦ προσεχοῦς Δεκεμβρίου, καθ' ἣν ὁ κληρωθησόμενος, εἰς μόνος, θὰ κερδίσῃ ΜΙΑΝ ΛΑΧΕΙΟΦΟΡΟΝ ΜΕΤΟΧΗΝ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἀξίας δραχμῶν 100, μ' ἐλπίδα κέρδους δρ. 50,000.

Εἰς τὸ διάσημα τοῦ ἔτους 1912 θὰ γίνουν ΑΛΛΑΙ ΤΕΣΣΑΡΕΣ ΚΛΗΡΩΣΕΙΣ Δώρων ποικίλων, ἀξίας 1600 ἐν ὅλῳ δραχμῶν, εἰς ἑκάστην τῶν ὁποίων, κατὰ τοὺς ὅρους τοὺς δημοσιευθέντας εἰς τὸ 46ον φύλλον, σελ. 371, θὰ συμμετέχουν οἱ ἐγκαίρως προπληρώσαντες τὴν συνδρομήν των διὰ τὸ 1912. Τὰ Δῶρα, διὰ τοὺς 50 κερδίζοντας ἀριθμοὺς ἑκάστης τῶν τεσσάρων τούτων Κληρώσεων, θὰ εἶνε ὅμοια μὲ τὰ τῆς Τετάρτης Κληρώσεως ἐ. ἔ. ἡ ὁποία δημοσιεύεται ὄπισθεν.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ „ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ"

Ἀθῆναι, 38, ὁδὸς Εὐριπίδου
τὴν 19ην Ὀκτωβρίου 1911

ΤΟ ΑΘΡΟΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ

ἀπονέμεται σήμερον μετὰ τῶν συγγραφτηρίων μου εἰς τὴν ***Εἰκοστὴν Πέμπτην Μαρτίου***, τὸν παλαιόν μου φίλον, ὁ ὁποῖος διαγωνιζόμενος ἀπὸ τοῦ 1904 ὑπὸ διάφορα ψευδώνυμα, *(Αὔρα τῆς Ἀνοίξεως, Ἀστὴρ τῆς Χίου, Χιακὸς Οὐρανός, 25η Μαρτίου)*, ἔλαβεν εἰς διαφόρους Διαγωνισμοὺς ἐπαίνους καὶ βραβεῖα δίδοντα ἄθροισμα τὴν Μονάδα καὶ πλέον ($1\,^{9}/_{32}$). Ἡ σημείωσις ποῦ μοῦ ἔστειλεν ἀκριβεστάτη. Ἂς ζητήσῃ ὅθεν τοὺς τόμους ποὺ θέλει διὰ τὸ βραβεῖον καὶ ἂς μοῦ στείλῃ τὴν φωτογραφίαν του πρὸς δημοσίευσιν.

ΔΙΑ ΤΑ ΨΕΥΔΩΝΥΜΑ

Πολλοὶ μοῦ γράφουν ὅτι τοὺς ἀρέσει τὸ δεῖνα ἢ τὸ τάδε ψευδώνυμον καὶ μὲ παρακαλοῦν ἂν εἶνε ἐλεύθερον νὰ τοὺς τὸ φυλάξω. Ἀλλὰ τί ἐννοοῦν μὲ αὐτό; Νὰ τὸ φυλάξω εἰς τὴν μνήμην μου ἢ εἰς τὸ συρτάρι μου;... Ἀλλ' οὔτε τέτοιον συρτάρι ἔχω εἰς τὸ γραφεῖόν μου, οὔτε ἡ μνήμη μου εἶμπορεῖ νὰ ἐνθυμῆται ποῖον ψευδώνυμον *ἀγκαζάρησε* ὁ Α. καὶ ποῖον ὁ Β. Ὥστε ὁ καλλίτερος τρόπος διὰ νὰ ἔχῃ κανεὶς τὸ ψευδώνυμον ποῦ θέλει διὰ τὸ 1912, εἶνε νὰ τὸ πληρώσῃ ἀπὸ τώρα διὰ νὰ τοῦ ἐγκριθῇ εἰς τὸ 1ον φυλλάδιον τοῦ Δεκεμβρίου.

Καὶ κάτι ἄλλο πρέπει νὰ ἔχετε ὑπ' ὄψει σας, τὸ ὁποῖον θὰ τὸ βάλω φέτος καὶ εἰς τὸν Κανονισμόν. Τὰ ἐκτενῆ, τὰ πολύλεξα ψευδώνυμα ἀπαγορεύονται. Δύο λέξεις τὸ *πολὺ* πρέπει νὰ εἶνε τὸ ψευδώνυμον (ἐκτὸς τοῦ ἄρθρου): *Ἥσυχο Ἀεράκι, Ἐξόριστος Ἀτθίς, Ἐλπὶς τοῦ Μέλλοντος, Ὄνειρον τῶν Δούλων*. Ἐκεῖνες ἡ σαρανταπόλαροῦσες: *Φωνὴ τῆς Ἀλυτρώτου Ἑλληνικῆς Πατρίδος, ἢ Κυανόλευκος Σημαία τῶν Ἐθνικῶν Ἐλπίδων* κτλ. κτλ. πρέπει νὰ λείψουν. Καὶ τόπον πιάνουν καὶ ἀκαλαίσθητα εἶνε. Ἐν γένει τὰ συντομώτερα ψευδώνυμα εἶνε καὶ τὰ ὡραιότερα. Ἐγὼ δὲ προτιμῶ τὰ μικρά, τὰ μονόλεξα: *Συλφίς, Ἐκάβη, Χάων, Κρητικοπούλα, Μοσκιά, Ἀγράμπελη, Κυκλαμιά, Εὐζωνάκι*... Τί καλὰ ἂν ἦταν ὅλα ἔτσι!

Ἐξόριστος Ἀτθίς, ὁ κ. Φαίδων θὰ εὐχαριστηθῇ πολὺ νὰ πάρῃς ὡς ψευδώνυμον τὸ ὄνομα τῆς ἡρωϊδος του. Ναί, καὶ τὰ δύο κοριτσάκια του πηγαίνουν εἰς τὸ σχολεῖον καὶ σὲ γλυκοφυλοῦν.

Ἀστρον Ἑσπερινόν, παλαιέ μου φίλε, πιστὲ καὶ ἀγαπημένε, ἔλαβα τὴν συνδρομήν σου διὰ τὸ 1912 καὶ σοῦ ἀνενέωσα τὸ ψευδώνυμόν σου. Θερμοτάτας εὐχαριστίας καὶ προσρήσεις.

Ἡ *Ἑλληνικὴ Δόξα* ἄρχισε τὸ ξεσπάθωμα καὶ μοῦ ἤρθε 14 ἀγοραστὰς ἐπὶ τοῦ παρόντος. Δὲν εἶνε ἀκόμη εὐχαριστημένη, ἀλλὰ ἔχει ἐλπίδας ὅτι θὰ τοὺς αὐξήσῃ. Μόνον ἀπὸ αὐτό, φανταστῆτε πόσον μ' ἀγαπᾷ καὶ πόσον θέλει νὰ ἐργασθῇ διὰ τὴν διάδοσίν μου. Μὰ δὲν ἔχω λέξεις νὰ τὴν εὐχαριστήσω!

Ναί, *Φοιτητικὴ Συντροφιά*, τὸ νέον μυθιστόρημα τοῦ 1912 δὲν εἶνε μόνον ἔξοχον, ἀλλὰ καὶ ἐκτενές. Θὰ βαστάξῃ ὁλόκληρον τὸ ἔτος. Θὰ δημοσιεύσω ὅμως, ἐκτὸς αὐτοῦ, καὶ δύο-τρία μικρότερα.

Βάρκα τοῦ Κανάρη, μ' ἐρωτᾷς διὰ πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον δὲν εἶδα. Ἐγὼ ὅμως ἀκούσῃ κ' ἐγὼ ὅτι γίνεται κάτι τέτοιο. Οὔτε νὰ τὸ ἀρνηθῶ εἰμπορῶ οὔτενὰ τὸ ἐπιβεβαιώσω. Εἰπὲ στὸ *Τρελολούλουδο τοῦ Κάμπου* χαιρετίσματα καὶ περιμένω νὰ τελειώσουν αἱ διαπραγματεύσεις αἰσίως, διὰ νὰ μοῦ γράψῃ.

Ἀπὸ τοὺς βραβευθέντας εἰς τὸ Δημοψήφισμα τὸν Ψευδωνύμων τοῦ 1910, πρώτη ἡ *Δεινοπαθουμένη Ἑλλὰς* μοῦ ἔστεῖλε τὴν φωτογραφίαν της. Παρακαλῶ καὶ τοὺς ἄλλους νὰ μοῦ στεῖλουν τὴν ἰδικήν των τὸ ταχύτερον, διότι θέλω νὰ τὰς δημοσιεύσω ὅλας μαζί.

Ὡραίας ἐπιστολὰς μοῦ ἔστειλαν αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα καὶ οἱ ἑξῆς: *Βασιλεὺς τῶν Βαλκανίων, Μυστικός, Ἀσύρματος Τηλέγραφος, Ἀλέξανδρος Μαυροκορδᾶτος* καὶ *Παγοδρόμος*. Ἀλλὰ ποῦ σήμερον τόπος!

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ.

Ἐγκρίνονται: Διάφορα πεζὰ καὶ ἔμμετρα τῆς *Ἐξορίστου Ἀτθίδος, Δουκίσσης τοῦ Λάντοιγ, Δορελάϊ, Ἰδανικοῦ τοῦ Καλλιτέχνου, Ἀθανασίου Διάκου, Μονώσεως, Γλυκείας Ἐλπίδος, Ἑλληνικῆς Δόξης, Ἀναξαγόρα, Λευκοκυμάντου Αἰγιαλοῦ* καὶ ἄλλα μικρὰ διάφορα.

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Νέα ψευδώνυμα: *Ναυτόπαις τῆς Νίκης α.* (Λ. Ζ.) *Νοσταλγὸς τῆς Ἑλλάδος α.* (Φ. Ψ.).

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

[Οὐδεμία πρότασις δημοσιεύεται, ἐὰν δὲν συνοδεύεται ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου ὡς ἑξῆς: Διὰ τὰς πρώτας τρεῖς προτάσεις ἑκάστου φύλλου λεπτὰ 25. Διὰ τὰς ἐπὶ πλέον τοῦ αὐτοῦ φύλλου, 5 λεπτὰ ἡ λέξις.— Προτείνουν μόνον οἱ ἔχοντες ψευδώνυμον ἰσχῦον διὰ τὸ ἔτος τοῦτο, πρὸς τοὺς ἔχοντας ψευδώνυμον ἐπίσης ἰσχῦον διὰ τὸ ἔτος τοῦτο. Προτάσεις μὲ ὀνόματα, ἢ μὲ ψευδώνυμα κατηργημένα, δὲν δημοσιεύονται.— Ὁ ἐντὸς παρενθέσεως ἀριθμὸς σημαίνει πόσα τετράδια δὲν ἀνταπέδωσεν εἰσέτι ὁ προτείνων].

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν ν' ἀνταλλάξουν:—*ὁ Εὐτυχὴς Ψαρᾶς* (0) μὲ *Ὀνειροπόλον Μεγάλης Ἑλλάδος, Μαίρην Γρὰν, Φιλελεύθερον Πνεῦμα, Ἐξόριστον Ἀτθίδα, Δικηγόρον τῆς Νεολαίας, Κρητικοπούλαν, Δούκισαν τοῦ Λάντοιγ*·—*ἡ Εἰλικρινὴς Φιλία* (0) μὲ *Ὀνειροπόλον Ψυχήν, Κρητικοπούλαν, Νέλκε*.— *ἡ Φοιτητικὴ Συντροφιὰ* (0) μὲ *Ὀνειροπόλον Ψυχήν, Κρητικοπούλαν, Νέλκε*.

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους της: *Ἀγαθὴν Γ. Τζ.* (κ' ἐγὼ χαίρω πολύ· ἀλλὰ πρέπει νὰ πάρῃς καὶ ψευδώνυμον, ἂν θέλῃς νὰ ἔχωμεν ἀλληλογραφίαν·) *Λευκοκύμαντον Αἰγιαλὸν* (τὰ ἔλαβα·) *Μακεδόνα* (εὐχαριστῶ πάρα πολὺ διὰ τὸ ξεσπάθωμα καὶ δι' ὅσα ὡραῖα γράφεις·) *Ἑλληνικὴν Θεότητα* (ὑποθέτω ὅτι εἰμπορεῖς· γράψε τους καὶ κάμε τους τὴν πρότασιν νὰ σὲ δεχθοῦν εἰς τὸν «συνδυασμόν»·) *Ἀναξαγόραν* (τὸ λάθος εἶνε τοῦ ταχυδρομείου·) *Ἰδιότροπην Ξανθούλαν* (τὸ ἔστειλα·) *Εὐάγγελον Σ. Χαρ.* (ἔστειλα·) *Γλυκεῖαν Ἐλπίδα* (καὶ τοῦ *Γορδίου Δεσμοῦ* καὶ τὴν ἰδικήν σου φωτογραφίαν ἀνυπομόνως περιμένω διὰ νὰ τὰς δημοσιεύσω·) *Ὀμηριάδα* (ταχυδρομικαὶ ἀνωμαλίαι· ἔστειλα ἐκ νέου·) *Εὐγενίαν Κ. Α.* (εὐχαριστῶ δι' ὅσα μοῦ γράφεις· ἰδοὺ τί λέγω παραπάνω καὶ εἰς τὴν *Ἀγαθήν*·) *Εὐτυχῆ Ψαρᾶν* (ἔστειλα·) *Ὀδυσσέα* *Ἀνδροῦτσον* (τὸ ο καὶ τὸ λε προστίθενται εἰς τὸ πάρδαλις καὶ γίνεται λεοπάρδαλις, μένει δὲ ὁ *κύων*·) *Ἀπόγονον τοῦ Κολοκοτρώνη* (ἔστειλα·) *Πολικὸν Ἀστέρα* (ἔστειλα·) *Ἐλευθεριάν, Βασίλισσαν τοῦ Χρυσοῦ, Τζοκόνδαν, Εἰλικρινῆ Φιλίαν, Νικολέτον Πατεινάρην κτλ. κτλ.*

Εἰς ὅσας ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν 19ην *Ὀκτωβρίου*, θὰπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΥΠΕΝΘΥΜΙΖΕΤΑΙ, *ὅτι εἰς τοὺς ἐγγραφομένους ἢ ἀνανεοῦντας τὴν συνδρομήν των μέχρι τῆς* ***30 Νοεμβρίου***, *οἱ Τόμοι τῶν ἐτῶν 1899— 1905, τιμώμενοι δρ. 7, ἕκαστος καὶ οἱ τῶν ἐτῶν 1905—1911, τιμώμενοι δρ. 8, παρέχονται ἐξαιρετικῶς ἀντὶ δρ. τεσσάρων (4) ἕκαστος. Τὸ προνόμιον τοῦτο λήγει τὴν 30 Νοεμβρίου, τὰ δὲ διατιθέμενα ἀντίτυπα εἶνε μόνον 50 ἐξ ἑκάστου τόμου.*

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Παρακαλῶ πάντας τοὺς ἔχοντας εὐχαριστησιν νὰ μοὶ πέμψωσι γραμματόσημα: Ρωσσίας, Αὐστρίας, Ρουμανίας, Βουλγαρίας, Σερβίας· ἀνταποδίδων: Ἑλλάδος, Γαλλίας, Ἀγγλίας, Αἰγύπτου, Τουρκίας.— Διεύθυνσις: Ἄγγελον Λομβάρδον, Τράπεζαν Ἀθηνῶν, Σμύρνην.— *Ἀπόγονος τοῦ Κολοκοτρώνη.* *(ΙΑ', 160)*

Λευκοκύμαντος Αἰγιαλός, ὑποψήφιος Δημοψηφίσματος. *(ΙΑ', 161)*

Ἀνταλλάσσω ταχυδρομικὰ δελτάρια, καλλονάς.— Στυλιανὸς Ι. Παπαψιμάδης Poste-Restrnte, Πάτρας. *(ΙΑ', 162)*

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΘΕΟΤΗΣ

ΥΠΟΨΗΦΙΑ ΔΙΑ ΤΟ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ ΤΟΥ 1911

ΨΗΦΙΣΑΤΕ ΟΛΟΙ

ΚΑΙ ΔΕΝ ΘΑ ΜΕΤΑΝΟΗΣΕΤΕ!

ΑΣΠΡΟΟΟ!! *(ΙΑ', 163)*

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

127ος Διαγωνισμὸς
Λύσεων Αὐγούστου—Νοεμβρίου

451. Λεξίγριφος

Ρῆμα μαζὶ μὲ σύμφωνον ἑνώνω
Καὶ μέρος τῆς οἰκίας φανερώνω.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Παρηγόρου Ἀγγέλου

452. Στοιχειόγριφος

Εἶμαι θεὰ μεγάλη·
Ἂν μ' ἀποκεφαλίσῃς,
Θεὸν τῶν Αἰγυπτίων
Εὐθὺς θὰ σχηματίσῃς.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Νυκτερινοῦ Διαβάτου

453. Ἀναγραμματισμὸς

Μέσ' στὸ σῶμα σου θὰ μ' εὕρῃς,
Ὅπως ἔχω ἂν μάφίσῃς·
Κ' εἰς τὸν ὦμον τοῦ ἐπαίτου,
Ἂν μὲ ἀναγραμματίσῃς.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀναγεννητοῦ τοῦ Ἔθνους

454. Κυβόλεξον

* * * * = Ρῆμα κοινότατον.
* * * * = Οὐράνιον φαινόμενον.
* * * * = Θαλάσσιον φαινόμενον·
* * * * = Προφήτης Ἑβραῖος·

Καὶ καθέτως τὰ αὐτά.

Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Αἱματοβαμμένο Ἑλληνικὸ Χῶμα

455. Ἐπιγραφή

Ε Λ Ι Α Κ Σ Π Π
Ν Ψ Η Λ Ο Π Υ Ο
Τ Ι Σ Ι Ε Ν Ν Τ
Ο Σ Ο Υ Χ Α Η Ν
Κ Α Ν Ε Ι Σ Τ Α

Ἰδοὺ καὶ μία Ἐπιγραφή...
Μὲ λίγο κόπο καὶ προσοχὴ
Ἀπὸ τὸν λύτη θὰ διαβασθῇ.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Νέλκε

456. Ἀκροστιχὶς μετὰ Ποικίλης Ἀκροστιχίδος

Τὰ μὲν ἀρχικὰ τῶν κάτωθι ζητουμένων λέξεων ἀποτελοῦν Κράτος τῆς Εὐρώπης, τὸ δὲ πρῶτον γράμμα τῆς πρώτης, τὸ δεύτερον τῆς Δευτέρας τὸ τρίτον τῆς τρίτης καὶ οὕτω καθεξῆς, Κράτος τῆς Ἀσίας.

1, Τιτάν. 2, Ἑβραῖος Κριτής. 3, Φυτὸν τῆς Αἰγύπτου. 4, Ρωμαῖος Αὐτοκράτωρ ἢ Ἅγιος. 5, Ρωμαῖος Αὐτοκράτωρ. 6, Ἀρχαία χώρα τῆς Εὐρώπης. 7, Χώρα τῆς Ἑλλάδος.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Δωδωναίου

457. Ἐλλιποσύμφωνον

ε ι - ι ε ι

Ἐστάλη ὑπὸ Π. Ι. Σαμπατάκου

458. Γρῖφος

```
I        o   o o o        πε
I   I    o o   o o   πε   πε
         o o   o o
I   I    o o o o o   πε   πε
I        o   o o o        πε
```

Γῆ *ζητ'* *σύ.*

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Παπαγάλου τοῦ Τσάρου

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 38.

366. Αἷμος (ἔμ, ὅς.)— 367. Ἰωνᾶς - Ἰάσων. — 368. Λοκρὶς - ρὶς. — 369. Αἱ σιαγόνες καὶ ἡ γλῶσσα. (Δύο ἄλογ' ἀλωνίζουνε κι' ἡ κυρὰ - Μαρτὰ σαρώνει.)

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΟΙ ΛΥΤΑΙ

ΤΟΥ ΠΑΙΓΝΙΟΥ ΤΟΥ 45 ΦΥΛΛΟΥ

[Ἰδὲ τὴν λύσιν εἰς τὴν σελίδα 377]

ΑΘΗΝΩΝ: Ἀθ. Σάχνικας, Νικίας Βέρτης, Γ. Ε. Σκεπαρδιανός, Δ. Ἰ. Μπαταΐμης, Ἠλ. Σπ. Κανέλλης, Χαρ. Σούλης, Βηθλεὲμ Χρ. Δημηνίτου, Δημ. Π. Σπάρης, Νικ. Φ. Κλήρης, Οὐράνα Φ. Βουτζινά, Α. Μ. Τσαουσόπουλος.

ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Ἀλεξάνδρα Π. Δευτεραίου, Δημ. Κ. Καλῆς.

ΕΠΑΡΧΙΩΝ

ΑΝΔΡΟΥ: Κωνστ. Γ. Παντελλιᾶς.
ΓΥΘΕΙΟΥ: Δημ. Ἀν. Φραγγιᾶς.
ΔΗΜΗΤΣΑΝΗΣ: Μιχ. Δ. Σπυρογιαννόπουλος.
ΚΕΡΚΥΡΑΣ: Φιφὴ Γ. Σκάρκα.
ΚΥΜΗΣ: Καλλιόπη Παπαϊωάννου (43-44).
ΛΑΥΡΕΙΟΥ: Χρ. Δ. Τσελώνης.
ΛΕΧΑΙΝΩΝ: Γεωργία Κ. Ξυλογιαννοπούλου.
ΛΙΜΝΗΣ: Γρ. Γ. Παπαγεωργίου, Εὐαγ. Σ. Χαρίτων.
ΠΑΤΡΩΝ: Ἠρ. Χ. Τριάντης, Εὐγενία Χ. Τριάντη, Κωνστ. Ἰ. Φαρμακίδης, Λιλίκα Α. Ἀθανασίου.
ΠΥΡΓΟΥ (Ἠλείας): Ἀνδρ. Π. Φραγκούλης, Διονυσία Α. Κούτρα, Μαρία Α. Βογάσαρη, Χρυσὴ Κοκκίνου, Μαρίκα Κορωνιοῦ. Ἀναστασία Μανία, Ἀριάδνη Χρυσανθοπούλου, Εὐγενία Γούτου, Κατίνα Γιαλούρη, Φραγκίσκη Καρατουλιάτου, Μαρία Νικολοπούλου, Σανθὴ Π. Λασιοῦ, Φωτεινὴ Κ. Τσιαντζῆ, Μαρία Ἀργυροπούλου, Νίτσα Π. Κούκου, Φωτεινὴ Κ. Λούντζη, Ἰουλία Σωτηροπούλου, Εὐτυχία Καραβασίλη, Ἀγγελικὴ Κουμανιώτου, Βούλα Β. Τράκα, Ζωὴ Βλαχοδιαμάντη, Ἄννα Παπαθανασοπούλου, Σάσα Δ. Κανελλοπούλου, Ρούσα Ζ. Λαμπούρα, Ἀλεξ. Α. Κανελλοπούλου.
ΣΚΥΡΟΥ: Στ. Δημ. Βουλγαρίδης.
ΣΠΑΡΤΗΣ: Ἄνθος Ματσυ (44-45).
ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ. Φειδ. Γ. Συλλιμνιώτης.
ΧΑΛΚΙΔΟΣ: Ξένη Α. Δουζίνα.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΑΝΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ: Γ. Ν. Παπαϊωάννου.
ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ: Ἐνδοξος Ἰσλικής.
ΒΟΥΡΛΩΝ (Σμύρνης): Γ. Κρασόπουλος.
ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ: Γεωρ. Χρ. Χρηστίδης, Π. Ναταλία Γ. Καζαντζῆ.
ΣΟΥΛΙΝΑ (Ρουμανίας): Ὀνειροπόλος Μεγάλης Ἑλλάδος.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τῶν εὑρόντων ὀρθὴν τὴν λύσιν τὰ ὀνόματα ἐτέθησαν εἰς τὴν Κληρωτίδα καὶ ἐκληρώθησαν οἱ ἑξῆς δύο: ΦΕΙΔΙΑΣ Γ. ΣΥΛΛΙΜΝΙΩΤΗΣ μαθητὴς Γυμνασίου ἐν Τριπόλει καὶ ΜΑΡΙΑ Α. ΒΟΓΑΣΑΡΗ ἐν Πύργῳ· ἐνεγράφησαν δὲ διὰ μίαν τριμηνιαν ἕκαστος· Ἀμφότεροι ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου.

Πλεονάζει δρ. 1,30 διὰ τὸν προρρηθὲν Διαγωνισμόν.

Οἱ ἀποστείλαντες ἄνευ δεκαλέπτου τὴν λύσιν δὲν ἀναφέρονται, οὔτε οἱ ἀποστείλαντες πεντάλεπτον ἀντὶ δεκαλέπτου. (Γραμματόσημον ὀθωμανικὸν 10 παρὰ ἰσοδυναμεῖ μὲ 5 λεπτά· ὥστε διὰ 10 λεπτὰ χρειάζεται γραμματόσημον 20 παρᾶ).

ΤΕΤΑΡΤΗ ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΤΩΝ ΔΩΡΩΝ

ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΔΙΑ ΤΟ 1911

Κατὰ τὰ προκηρυχθέντα, τὴν 15 Ὀκτωβρίου τὸ ἀπόγευμα, ἐτέθησαν εἰς τὴν Κληρωτίδα οἱ ἀριθμοὶ 1 ἕως 2651, οἱ ἀντιστοιχοῦντες πρὸς τοὺς ἀριθμοὺς τῶν ἀποδείξεων πληρωμῆς, τὰς ὁποίας ἔλαβον οἱ πληρώσαντες μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης συνδρομὴν ἐτησίαν, ἐννεάμηνον, ἑξάμηνον ἢ τρίμηνον, ἐντὸς τῆς ὁποίας συμπεριλαμβάνεται ἡ 15 Ὀκτωβρίου. Ἐκληρώθησαν δὲ κατὰ σειρὰν οἱ ἑξῆς 50 ἀριθμοί:

1659, *ἐκέρδισεν ἐν ὡρολόγιον τῆς τσέπης.*

908, 2203, *ἐκέρδισεν ἕκαστος τόμους Διαπλάσεως καὶ Βιβλιοθήκης ἀξίας δραχμῶν 40 κατ' ἐκλογήν του.*

801, 1748, 259, *ἐκέρδισεν ἕκαστος τόμους Διαπλάσεως καὶ Βιβλιοθήκης ἀξίας δραχμῶν 25 κατ' ἐκλογήν του.*

2464, 33, 1340, 870, *ἐκέρδισεν ἕκαστος τόμους Διαπλάσεως καὶ Βιβλιοθήκης ἀξίας δραχμῶν 15 κατ' ἐκλογήν του.*

547, 1403, 2298, 197, 71, *ἐκέρδισεν ἕκαστος ἀνὰ μίαν ἐτησίαν συνδρομὴν Διαπλάσεως τοῦ προσεχοῦς ἔτους.*

1842, 1113, 1230, 2020, 461, *ἐκέρδισεν ἕκαστος ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τοῦ «Ἀγγέλου τῆς Ἀγάπης».*

158, 2569, 1718, 765, 596, 348, 472, 1068, 1927, 688, *ἐκέρδισεν ἕκαστος ἀνὰ ἕνα τόμον Διαπλάσεως τῆς Β' Περιόδου ἐκ τῶν τιμωμένων φρ. 3,50.*

1524. 1010, 2172, 38, 827, 2616, 289, 844, 2457, 1092, 675, 1224, 1316, 599, 2496, 390, 2432, 1273, 224, 1365, *ἐκέρδισεν ἕκαστος ἀνὰ ἕνα τόμον Διαπλάσεως τῆς Α' Περιόδου ἐκ τῶν τιμωμένων 1 φρ.*

Η ΑΠΟΣΤΟΛΗ τῶν δώρων πρὸς μὲν τοὺς κατόχους τοῦ πρώτου καὶ τῶν τεσσαράκοντα τελευταίων ἀριθμῶν θὰ γίνῃ μαζὶ μὲ τὸ 48 φύλλον τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος, χωρὶς νὰ δικαιοῦται τις νὰ ζητήσῃ ἀντικατάστασιν τοῦ ὑπὸ τῆς τύχης ἀπονεμηθέντος αὐτῷ δώρου δι' ἄλλου, οὔτε ἴσης οὔτε κατωτέρας ἀξίας. Πρὸς δὲ τοὺς κατόχους τῶν ἀριθμῶν, οἱ ὁποῖοι ἐκέρδισαν τόμους κατ' ἐκλογήν των, ἀπηυθύναμεν σήμερον ἐπιστολήν, παρακαλοῦντες αὐτοὺς νὰ μᾶς ὁρίσουν ποίους τόμους ἐπιθυμοῦν νὰ λάβουν.

ΤΑ ΔΩΡΑ ΤΟΥ 1912

Η ΠΡΟΣΕΧΗΣ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΤΩΝ ΔΩΡΩΝ ΤΟΥ 1912 θὰ γίνῃ τὴν πρώτην ἑβδομάδα τοῦ προσεχοῦς Δεκεμβρίου, καὶ θὰ λάβουν μέρος εἰς αὐτὴν ὅλοι ὅσοι θὰ ἔχουν πληρώσῃ ἐτησίαν ἢ ἑξάμηνον συνδρομὴν διὰ τὸ 1912 *μέχρι τῆς 30 Νοεμβρίου ἐ. ἔ.* τὸ βραδύτερον. Ὁ κληρωθησόμενος, εἷς μόνος, θὰ κερδίσῃ *μίαν Μετοχὴν Λαχειοφόρον* τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἀξίας δρ. 100, μ' ἐλπίδα κέρδους δρ. 50,000.

Εἰς τὸ διάστημα τοῦ ἔτους 1912 θὰ γίνουν ***ἄλλαι τέσσαρες Κληρώσεις δώρων***, ἀξίας 1600 ἐν ὅλῳ δραχμῶν, εἰς ἑκάστην τῶν ὁποίων θὰ συμμετέχουν οἱ ἐγκαίρως προπληρώνοντες τὴν συνδρομὴν τῶν διὰ τὸ 1912. Τὰ δῶρα, διὰ τοὺς 50 κερδίζοντας ἀριθμοὺς εἰς ἑκάστην τῶν τεσσάρων τούτων κληρώσεων, θὰ εἶνε ὅμοια μὲ τὰ τῆς ἀνωτέρω Τετάρτης Κληρώσεως τοῦ 1911.

Τύποις «Αὐγῆς Ἀθηνῶν» ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΥ Πλατεῖα Ἀγ. Θεοδώρων.—2173

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὸν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικοῦ:		Ἐξωτερικοῦ:	
Ἐτησία	δρ. 8,—	Ἐτησία . . .	φρ. 10,—
Ἑξάμηνος . .	» 4,50	Ἑξάμηνος. . .	» 5,50
Τρίμηνος . . .	» 2,50	Τρίμηνος . . .	» 3,—

Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩι 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20
Διὰ τῶν Πρακτόρων, Ἐσωτερ. λ. 10. Ἐξωτερ. λ. 15
Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἕκαστον λεπ. 25

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Ὁδὸς Εὐριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 18ος *Ἐν Ἀθήναις, 29 Ὀκτωβρίου 1911* *Ἔτος 33ον.—Ἀριθ. 48*

«Πῆγαν κ' οἱ τρεῖς στὸ λειβάδι μὲ τὰ δοξάρια τους...» (Σελ. 381, στ. 6')

Ο ΙΒΑΝ ΚΑΙ Η ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΑ

[ΡΩΣΣΙΚΟ ΠΑΡΑΜΥΘΙ]

Μιὰ φορὰ κ' ἕναν καιρό, σὲ κάποιο βασίλειο, σὲ κάποια χώρα, πέρ' ἀπὸ τὴ μεγάλη θάλασσα, πέρ' ἀπὸ τὰ ψηλὰ βουνά, ζοῦσεν ἕνας γέρος Τσάρος μὲ τὴν Τσαρίνα του, δηλαδὴ ἕνας βασιλιᾶς μὲ τὴ βασίλισσά του. Τὸ ζευγάρι αὐτὸ εἶχε τρεῖς γυιούς, τρία ὡραῖα βασιλόπουλα, τρία δυνατὰ κι' ἀνδρεῖα παλληκάρια, μὰ τόσο ἀνδρεῖα, ποῦ δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ φανταστῇ. Ὅλη τὴν ἡμέρα τριγύριζαν ὅλη τὴ χώρα, καβάλλα στὰ γρήγορά τους ἄτια κ' ἔμοιαζαν μὲ τὰ γεράκια ποῦ πετοῦν στὰ μεσούρανα. Κ' οἱ τρεῖς ἦταν ὡραῖοι καὶ ἀνδρεῖοι, μὰ ὁ πιὸ ὡραῖος καὶ ἀνδρεῖος ἀπ' ὅλους, ἦταν ὁ μικρότερος, ὁ Τσάρεβιτς Ἰβάν.

Μιὰ μέρα ὁ Τσάρος ἐκάλεσε τοὺς γυιούς του καὶ τοὺς εἶπε:

—Ἀγαπημένα μου παιδιά, εἶνε τώρα καιρὸς νὰ πανδρευθῆτε. Πάρτε λοιπὸν τὰ δοξάρια σας καὶ πηγαίνετε στὸ χωράφι. Ἐκεῖ νὰ ρίξετε κ' οἱ τρεῖς σας ἀπὸ μιὰ σαΐτα· μὰ καθένας πρὸς ἄλλο μέρος. Κι' ὅπου πέσῃ τοῦ καθενὸς ἡ σαΐτα, ἐκεῖ πρέπει νὰ πάῃ γιὰ νὰ βρῇ νύφη.

Πῆγαν κ' οἱ τρεῖς ἔξω στὸ λειβάδι μὲ τὰ δοξάρια τους. Ρίχνει ὁ πρῶτος, καὶ ἡ σαΐτα του πέφτει στὴν αὐλὴ ἑνὸς σπιτιοῦ, ὅπου κατοικοῦσεν ἕνας ἄρχοντας, καὶ ἴσα-ἴσα μπροστὰ στὸ γυναικωνίτη του.

Ρίχνει ὁ δεύτερος κ' ἡ σαΐτα του πέφτει στὴν αὐλὴ ἑνὸς μεγάλου πραγματευτῆ, ἴσα-ἴσα μπροστὰ στὴν πόρτα τοῦ σπιτιοῦ ὅπου στέκουνταν ἡ κόρη του, μιὰ κοπέλλα ψιλὴ καὶ καλοπαρωμένη.

Ρίχνει κι' ὁ μικρότερος. Ἡ σαΐτα του ὅμως, ἀφοῦ ἀνέβηκε ψηλά, πολὺ ψηλά, χάθηκε. Ὁ Τσάρεβιτς Ἰβὰν δὲν μπόρεσε νὰ τὴν ξαναβρῇ κ' ἦταν γι' αὐτὸ λυπημένος καὶ δυστυχής. Δυὸ ὁλόκληρες ἡμέρες γύριζε τοῦ κάκου στοὺς κάμπους καὶ στοὺς λόγγους καὶ μονάχα τὴν τρίτη ἡμέρα, καθὼς περνοῦσε ἀπὸ ἕνα βάλτο, εἶδεν ἕνα βάτραχο ποῦ κρατοῦσε τὴ σαΐτα του. Ἀπογοητευμένος ὁ Τσάρεβιτς ἑτοιμάσθηκε νὰ φύγῃ, ὅταν ἄκουσε τὸ βάτραχο νὰ τοῦ φωνάζῃ μὲ φωνὴ ἀνθρωπινή:

— Ἔλα 'δῶ, ἔλα 'δῶ, Τσάρεβιτς Ἰβάν, καὶ πάρε με μὲ τὴ σαΐτα σου, ἀλλοιώτικα δὲν θὰ μπορέσῃς, νὰ βγῇς ἀπὸ τὸ βάλτο.

Τί νὰ κάμῃ τὸ καϊμένο τὸ βασιλόπουλο; Σήκωσε τὸ βάτραχο, τὸν ἔχωσε κάτω ἀπὸ τὸ μανδύα του καὶ σιγὰ-σιγὰ γύρισε στὸ παλάτι. Ἐκεῖ παρουσιάσθηκε στὸν πατέρα του καὶ τοῦ εἶπε:

—Ἡ σαΐτα μου ἔπεσε 's ἕνα βάλτο ὅπου τὴν ἤβρε αὐτὸς ὁ βάτραχος. Μπορῶ λοιπὸν νὰ πάρω τὸ βάτραχο γιὰ γυναῖκά μου; Μοῦ φαίνεται πῶς θὰ ἦταν πολὺ γελοῖο.

Ὁ Τσάρος ἀποκρίθηκε:

—Ἐμένα ὅμως μοῦ φαίνεται πῶς πρέπει νὰ τὸν πάρῃς. Ἀφοῦ αὐτὸς ὁ βάτραχος ἦταν τῆς τύχης σου, πρέπει νὰ ὑποταχθῆς.

Ὁ Ἰβὰν λυπήθηκε πολὺ μὰ δὲ μποροῦσε νὰ παρακούσῃ τὸν πατέρα του, οὔτε τὴν τύχη του. Κι' ὅταν οἱ δυὸ μεγαλήτεροι ἀδελφοί του στεφανώθηκαν, ὁ ἕνας τὴν κόρη τοῦ ἄρχοντα κ' ὁ ἄλλος τὴν κόρη τοῦ μεγάλου πραγματευτῆ, στεφανώθηκε κι' αὐτὸς τὸν βάτραχο,— ἢ καλλίτερα, ἀφοῦ ἔγεινε νύφη, ἂς λέμε τὴν βατραχίνα,— ποῦ τὴν κρατοῦσαν 's

«Εἶδεν ἕνα βάτραχο, ποῦ κρατοῦσε τὴ σαΐτα του...» (Σελ. 381, στ. 6')